

2025/1505

28.7.2025

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/1505**z dnia 25 lipca 2025 r.**

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz żywic epoksydowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Tajlandii oraz kończące dochodzenie dotyczące przywozu żywic epoksydowych pochodzących z Republiki Korei

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 1 lipca 2024 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu żywic epoksydowych („żywice epoksydowe”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei, Tajwanu i Tajlandii (Chińska Republika Ludowa, Tajwan i Tajlandia zwane są dalej „państwami, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 6 czerwca 2024 r. („skarga”) przez koalicję ad hoc producentów żywicy epoksydowej („skarżący”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją żywic epoksydowych w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/2714⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja podała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem.

1.3. Środki tymczasowe

- (4) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 30 stycznia 2025 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych celów oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat prawidłowości obliczeń w ciągu trzech dni roboczych. Przedsiębiorstwo Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited („przedsiębiorstwo Aditya Birla”) zgłosiło uwagi do dokumentu dotyczącego wcześniejszego informowania. Mimo że zaproszenie do zgłaszania uwag dotyczyło wyłącznie dokładności obliczeń⁽⁴⁾, przedsiębiorstwo Aditya Birla zgłosiło szereg uwag merytorycznych. Uwagi te powtórzono po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i omówiono je poniżej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Dz.U. C, C/2024/4137, 1.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/4137/oj>.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2714 z dnia 24 października 2024 r. poddające rejestracji przywóz żywic epoksydowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei, Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. L, 2024/2714, 25.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2714/oj).

⁽⁴⁾ W dokumencie dotyczącym wcześniejszego informowania wyraźnie stwierdza się, że: „Uwagi powinny dotyczyć wyłącznie dokładności obliczeń. Na tym etapie Komisja uwzględnia jedynie uwagi dotyczące błędów pisarskich. Obejmują one błędy w dodawaniu, odejmowaniu lub innych działaniach arytmetycznych, błędy wynikające z niedokładnego przepisania, powielenia, zastosowania niespójnych jednostek miary lub kursów przeliczeniowych oraz wszelkie inne podobne błędy, które Komisja uznaje za błędy pisarskie. Wszelkie inne uwagi zostaną uwzględnione dopiero po ujawnieniu środków tymczasowych”.

- (5) 27 lutego 2025 r. Komisja opublikowała rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/393 ⁽⁵⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”), którym to rozporządzeniem nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz żywic epoksydowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Tajlandii.

1.4. Dalsze postępowanie

- (6) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), tajlandzki producent eksportujący: Aditya Birla; tajwański producent eksportujący: Nan Ya Plastics Corporation („Nan Ya”); Komitet ds. żywicy epoksydowej i zastosowań Chińskiej Federacji Przemysłu Naftowego i Chemicznego („ERC”), działający w imieniu chińskich producentów żywic epoksydowych ⁽⁶⁾; skarżący; oraz dwóch importerów niepowiązanych: QR Polymers i De Monchy złożyli pisemne uwagi, przedstawiając swoje stanowiska w sprawie tymczasowych ustaleń w terminie określonym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (7) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów. Przeprowadzono posiedzenia wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstw Aditya Birla i Nan Ya, skarżącego, ERC, a także przedsiębiorstw QR Polymers i De Monchy.
- (8) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (9) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz żywic epoksydowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Tajlandii oraz zakończyć dochodzenie w sprawie przywozu żywic epoksydowych pochodzących z Republiki Korei („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono termin do zgłaszania uwag na temat ostatecznych ustaleń.
- (10) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, również umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. W dniu 23 maja 2025 r. przeprowadzono posiedzenia wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstwa Aditya Birla.
- (11) W dniu 2 czerwca 2025 r. Komisja opublikowała dodatkowy dokument zawierający ostateczne ustalenia, w którym wyjaśniła korekty dokonane na podstawie uwag otrzymanych w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń z dnia 8 maja 2025 r. oraz przedstawiła ich uzasadnienie.
- (12) Przedsiębiorstwo Aditya Birla przedstawiło uwagi dotyczące dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń i zwróciło się do Komisji o zapewnienie równego traktowania wszystkich zainteresowanych stron i uwzględnienie uwag przedstawionych w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń. W dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komisja odniosła się jedynie do korekt dokonanych w następstwie uwag dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń. Wbrew zarzutom wszystkie zainteresowane strony były traktowane jednakowo, ponieważ należycie uwzględniono wszystkie uwagi dotyczące ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (13) W dniu 11 czerwca 2025 r. przeprowadzono posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstwa Aditya Birla, a w dniu 20 czerwca 2025 r. – z udziałem przedsiębiorstwa QR Polymers.

1.5. Argumenty przedstawione po wszczęciu postępowania

- (14) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ERC podtrzymał swoje twierdzenie przedstawione w motywach 6–8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, powołując się na poważne naruszenie przysługujących mu proceduralnych praw do obrony z powodu niekompletnych niepoufnych streszczeń oraz braku analizy niektórych czynników szkody wymienionych w art. 3 ust. 3 i 5 rozporządzenia podstawowego. Ponadto przedsiębiorstwo Aditya Birla powtórzyło zarzut dotyczący nadmiernej poufności przyznanej skarżącemu przez Komisję i powołało się na naruszenie prawa do obrony i skutecznej ochrony sądowej. Przedsiębiorstwo Aditya Birla argumentowało, że z powodu braku dostępu do wiarygodnych, nieutajnionych informacji i dowodów przedsiębiorstwa musiały działać bez pełnej pewności i nie mogły ustalić wiarygodności danych, na których Komisja oparła ustalenia zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/393 z dnia 26 lutego 2025 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz żywic epoksydowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. L, 2025/393, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/393/oj).

⁽⁶⁾ Reprezentujący Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd, Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co. Ltd, Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd oraz Nantong Xingchen Synthetic Material Co. Ltd.

- (15) Jak określono w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (zob. motywy 10–12 i 14), wersja skargi nieopatrzona klauzulą poufności wraz z załącznikami, w tym dodatkowe dane umieszczone w dokumentacji udostępnionej do wglądu po wszczęciu postępowania, a ostatecznie również obszerne ustalenia tymczasowe Komisji zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, umożliwiały zrozumienie treści tych dokumentów. Ponadto strony nie wykazały, w jaki sposób bardziej szczegółowe niepoufne streszczenia lub dodatkowa analiza szkody zawarta w skardze wpłynęłyby na obecne postępowanie i chroniłyby prawa proceduralne stron.
- (16) Przed wszczęciem postępowania Komisja przeprowadziła obiektywną i szczegółową analizę zarzutów zgłoszonych przez skarżącego, a następnie przeprowadziła niezależne dochodzenie wyjaśniające, w wyniku którego sformułowała ustalenia tymczasowe. W związku z tym Komisja nie oparła się na skardze ani na zawartych w niej zarzutach, lecz na podstawie obiektywnej analizy odpowiednich danych uzyskanych niezależnie w toku postępowania sformułowała własne ustalenia zarówno na etapie tymczasowym, jak i ostatecznym. Argumenty ERC i przedsiębiorstwa Aditya Birla zostały zatem odrzucone.
- (17) W odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Aditya Birla stwierdziło ponadto, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego połączenie wskaźników mikroekonomicznych i makroekonomicznych uznano za uzasadnione. Jak już wyjaśniono w motywie 10 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja zaakceptowała przedziały wskaźników mikroekonomicznych i makroekonomicznych ze względu na strukturę przemysłu Unii. W każdym razie przedziały podane w odniesieniu do wskaźników szkody były wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić racjonalne zrozumienie istoty przedłożonych informacji oraz ocenę tendencji wszystkich wskaźników szkody, zwłaszcza że dla każdego wskaźnika podano dodatkowo wskaźnik dla okresu badanego.
- (18) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Aditya Birla argumentowało, że doszło do naruszenia praw do obrony w związku ze zmianą okresu objętego dochodzeniem, który jest różny w skardze i w samym postępowaniu. W szczególności producent eksportujący zakwestionował podstawę prawną jednostronnej zmiany okresu objętego dochodzeniem przez Komisję. Jak określono w motywie 42 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego okres objęty dochodzeniem musi co do zasady obejmować nie mniej niż sześć miesięcy bezpośrednio poprzedzających wszczęcie postępowania. W ramach tego wymogu Komisja ma swobodę wyboru okresu objętego dochodzeniem, o ile wybór ten pozwala na uzyskanie reprezentatywnych ustaleń przy wykorzystaniu możliwie najświeższych informacji, a rozporządzenie podstawowe nie zawiera wymogu, aby okres wybrany do celów dochodzenia był taki sam jak okres wybrany przez skarżących. W tym przypadku Komisja wybrała okres objęty dochodzeniem kończący się trzy miesiące przed wszczęciem dochodzenia, co jest zgodne z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, a także z ustaloną praktyką, i umożliwiające jednocześnie gromadzenie danych z Unii, od producentów eksportujących i z innych źródeł statystycznych. Zarzut przedsiębiorstwa Aditya Birla zostaje zatem odrzucony.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (19) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących kontroli wyrywkowej. Potwierdzono zatem wnioski zawarte w motywach 21–34 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (20) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Nan Ya zwróciło się o wyłączenie z zakresu produktu specjalistycznych żywic epoksydowych, w tym żywic epoksydowych nowolakowych, bromowanych i BPF. Przedsiębiorstwo Nan Ya powtórzyło swój wniosek również w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń, nie przedstawiając jednak nowych dowodów w tej sprawie. Ten tajwański producent eksportujący argumentował, że produkty te są wytwarzane z różnych surowców, mają różne właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne (są bardziej stabilne chemicznie i termicznie oraz odporne lub zawierają niewielkie ilości węgla), mają specjalistyczne zastosowania i ograniczoną zamienność z konwencjonalnymi żywicami epoksydowymi oraz są postrzegane inaczej przez konsumentów. Ponadto przedsiębiorstwo Nan Ya zwróciło się o wyłączenie żywic epoksydowych w stanie

stałym, które według niego są wytwarzane w innym procesie (obejmującym dodatkowe etapy produkcji) i charakteryzują się ograniczoną zamiennością z konwencjonalnymi płynnymi żywicami epoksydowymi. Według przedsiębiorstwa Nan Ya wyłączenie tych produktów z zakresu produktu nie wpłynie negatywnie na skuteczność środków antydumpingowych, ponieważ stanowią one niewielką część rynku unijnego, produkcji krajowej w Unii oraz przywozu. Ponadto przedsiębiorstwo De Monchy w odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń stwierdziło, że Komisja powinna rozważyć rozróżnienie między żywicami epoksydowymi pochodzenia biologicznego i specjalnego przeznaczenia a innymi rodzajami żywic w celu dokładniejszej klasyfikacji i określenia skutków taryfowych.

- (21) Po pierwsze, zgodnie z pkt 2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania wszystkie zainteresowane strony, które chciały przedstawić informacje na temat zakresu produktu, zostały wezwane do złożenia takich informacji w terminie 10 dni od daty opublikowania zawiadomienia (a zatem do dnia 11 lipca 2024 r.). Ani przedsiębiorstwo Nan Ya, ani przedsiębiorstwo De Monchy nie zgłosiły żadnych komentarzy ani uwag w tej sprawie w wyznaczonym terminie.
- (22) Po drugie, wszystkie rodzaje żywic epoksydowych będących przedmiotem skargi są objęte definicją produktu określoną w art. 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, co nie zostało zakwestionowane przez strony. Podkreśla się i jasno wynika ze skargi, zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że zarówno konwencjonalne żywice epoksydowe bazowe, jak i żywice specjalistyczne uznaje się za produkt objęty postępowaniem. W tym przypadku żywice epoksydowe definiuje ich podstawowy skład chemiczny i surowce użyte do ich produkcji – wszystkie żywice epoksydowe określone w art. 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w tym żywice specjalistyczne lub żywice epoksydowe w postaci stałej, są polimerami lub prepolimerami zawierającymi reaktywne pierścienie epoksydowe i zawierają epichlorohydrynę oraz alifatyczny lub aromatyczny składnik alkoholowy jako elementy podstawowe, co sprawia, że wchodzi one w zakres produktu objętego postępowaniem.
- (23) Bezsporne jest, że rodzaje żywic epoksydowych opisane w motywie 20 mogą mieć różne zastosowania i nieznacznie odmienne właściwości, że mogą one wymagać dodatkowych etapów produkcji, mają lepsze właściwości użytkowe, większą stabilność lub odporność chemiczną, że są bardziej przyjazne dla środowiska lub że popyt na te żywice, a tym samym ich produkcja krajowa i przywóz są ograniczone. Podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne różnych rodzajów żywic epoksydowych są jednak podobne, wszystkie mają właściwości termoutwardzalne i są wytwarzane w podobnym procesie produkcyjnym. Ponadto zarówno żywice specjalistyczne, jak i podstawowe nabywane są od producentów przez tych samych klientów. W związku z tym klienci postrzegają te rodzaje produktów jako podobne, a żywice epoksydowe są sprzedawane klientom za pośrednictwem tych samych lub podobnych kanałów sprzedaży. Ponadto fakt, że żywice specjalistyczne są produkowane w Unii lub przywożone w mniejszych ilościach, nie wystarcza, aby wykluczyć je z zakresu postępowania. W każdym razie przedsiębiorstwa Nan Ya i De Monchy nie przedstawiły istotnych i weryfikowalnych danych, które pozwoliłyby Komisji na właściwą ocenę wniosku o wyłączenie produktu. W związku z tym argumenty przedsiębiorstw Nan Ya i De Monchy zostały odrzucone jako nieuzasadnione.
- (24) W odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo QR Polymers twierdziło również, że Komisja popełniła błąd, nie uwzględniając w swojej analizie utwardzaczy, podczas gdy są one wytwarzane z żywicy epoksydowej i oferowane w opakowaniach wraz z żywicami epoksydowymi. Komisja przypominała, że w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania oraz w art. 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych jasno określono zakres produktu objętego dochodzeniem. Produkty wytwarzane na dalszym etapie produkcji z produktu objętego postępowaniem, nawet jeśli są wytwarzane z wykorzystaniem produktu objętego postępowaniem jako surowca, lub produkty sprzedawane razem z produktem objętym postępowaniem nie są jednak objęte niniejszym dochodzeniem. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo QR Polymers powtórzyło swoje twierdzenie, argumentując, że utwardzacze nie stanowią produktu przetworzonego na dalszym etapie produkcji z żywic epoksydowych, lecz produkt równoległy, i nie są one jedynie dowolnym składnikiem opakowania, lecz są niezbędne do tego, aby żywica mogła spełniać swoją funkcję, i odwrotnie. Komisja ponownie stwierdziła, że same utwardzacze nie wchodzi w zakres produktu objętego dochodzeniem, niezależnie od tego, czy są to produkty wytwarzane na dalszym etapie, czy produkty stosowane równoległe z żywicami epoksydowymi. W związku z powyższym argumenty przedsiębiorstwa QR Polymers musiały zostać odrzucone.
- (25) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących zakresu definicji produktu i produktu podobnego potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 44–55 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3. DUMPING

3.1. Chińska Republika Ludowa

3.1.1. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (26) Wobec braku jakichkolwiek uwag, ustalenia przedstawione w sekcji 3.1.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

3.1.2. Wartość normalna

3.1.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (27) Po ujawnieniu ustaleń Komisja otrzymała uwagi od ERC. Po pierwsze, ERC stwierdził, że sprawozdanie nie spełnia standardów bezstronnego i obiektywnego dowodu ani dowodu o wystarczającej wartości dowodowej. Zdaniem stowarzyszenia fakt, że sprawozdanie sporządzono z myślą o zamierzonym celu, a mianowicie aby ułatwić przemysłowi Unii złożenie skargi w obszarze środków handlowych, automatycznie eliminuje wszelkie prawdopodobieństwo przeprowadzenia bezstronnej i obiektywnej analizy chińskiej gospodarki. ERC stwierdziło również, że wartość dowodowa sprawozdania jest wątpliwa, ponieważ w sprawozdaniu celowo pomija się okoliczności faktyczne, elementy i wnioski, które byłyby sprzeczne z częściowym celem, dla którego zostało przygotowane, lub go osłabiły.
- (28) Po drugie, ERC argumentował, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego wydaje się niezgodny z Porozumieniem antydumpingowym WTO („porozumienie antydumpingowe WTO”). ERC twierdził, że w art. 2.2 porozumienia antydumpingowego WTO nie ma odniesienia do pojęcia „znaczących zakłóceń” i nie zezwala się na konstruowanie wartości normalnej z wykorzystaniem danych z odpowiedniego reprezentatywnego kraju ani cen międzynarodowych. W szczególności w art. 2.2 WTO do konstruowania wartości normalnej zezwala się jedynie na wykorzystanie kosztu produkcji w kraju pochodzenia powiększonego o odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zysków.
- (29) Po trzecie, zdaniem ERC art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego wydaje się niezgodny z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego WTO i z wykładnią Organu Apelacyjnego przedstawioną w sprawie UE – Biodiesel (Argentyna) (DS473) (zwaną dalej sprawą „UE – Biodiesel”), w której stwierdzono, że przy obliczaniu konstruowanych wartości normalnych organy prowadzące dochodzenie muszą stosować koszty produktu faktycznie poniesione przez producentów lub eksporterów. W związku z tym ERC zwrócił się do Komisji o zaakceptowanie cen i kosztów krajowych zgłoszonych przez współpracujących chińskich eksporterów.
- (30) W odniesieniu do uwag ERC dotyczących nieobiektywności i stronniczości sprawozdania Komisja zauważa, że sprawozdanie jest kompleksowym dokumentem opartym na obszernych obiektywnych dowodach, w tym przepisach ustawowych i wykonawczych oraz innych oficjalnych dokumentach programowych opublikowanych przez rząd ChRL, sprawozdaniach osób trzecich sporządzonych przez organizacje międzynarodowe, badaniach akademickich i artykułach naukowców oraz innych wiarygodnych niezależnych źródłach. Sprawozdanie było dostępne publicznie od grudnia 2017 r., tak aby każda zainteresowana strona miała wystarczającą możliwość obalenia, uzupełnienia lub przedstawienia uwag do niego i dowodów, na których je oparto. Od tego czasu Komisja dokonała przeglądu sprawozdania i opublikowała jego zaktualizowaną wersję w kwietniu 2024 r. Komisja zauważa, że ERC nie przedstawił żadnych argumentów podważających treść i dowody zawarte w sprawozdaniu. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (31) Komisja uznaje ponadto, że przepisy art. 2 ust. 6a są w pełni zgodne z zobowiązaniami Unii Europejskiej w ramach WTO i z orzecznictwem przywoływanym przez ERC. Na wstępie Komisja zauważa, że sprawozdanie WTO w sprawie UE – Biodiesel nie dotyczyło stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, lecz przepisu szczegółowego art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W każdym razie prawo WTO, zgodnie z wykładnią zespołu orzekającego WTO i Organu Apelacyjnego w sprawie UE – Biodiesel, zezwala na wykorzystanie danych z państwa trzeciego, odpowiednio dostosowanych, jeżeli takie dostosowanie jest konieczne i uzasadnione. Istnienie znaczących zakłóceń sprawia, że koszty i ceny w kraju wywozu nie są właściwe do celów konstrukcji wartości normalnej. W tych okolicznościach w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego przewidziano konstrukcję kosztów produkcji i sprzedaży na podstawie nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia, uwzględniając te w odpowiednim reprezentatywnym kraju o podobnym poziomie rozwoju co kraj wywozu. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument ERC.

3.1.2.2. Kraj reprezentatywny

- (32) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Aditya Birla zakwestionowało decyzję Komisji o wykorzystaniu Malezji jako źródła niezniekształconej wartości odniesienia dla epichlorohydryny (ECH) i sody kaustycznej, podczas gdy Tajlandia została wybrana jako źródło dla wszystkich pozostałych czynników produkcji, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (33) Komisja wyjaśniła, że jedynie w przypadku dwóch czynników produkcji, tj. ECH i sody kaustycznej, których przywóz z Chin stanowił odpowiednio 75 % i 62 % całego przywozu, Komisja ponownie wybrała Malezję, ponieważ ceny tych dwóch czynników produkcji w Tajlandii uznano za zniekształcone. Przedsiębiorstwo Aditya Birla nie wyjaśniło w swoich uwagach, dlaczego miałyby to stanowić błąd w ocenie, w związku z czym uwaga ta została odrzucona.
- (34) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Aditya Birla ponownie wyraziło swoje obawy dotyczące tego, że Malezję wykorzystano jako odpowiednie źródło wartości odniesienia dla ECH i sody kaustycznej, a Tajlandię w odniesieniu do pozostałych czynników produkcji, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Przedsiębiorstwo Aditya Birla stwierdziło, że Komisja popełniła błąd prawny, wykorzystując dwa kraje do ustalenia niezniekształconych wartości odniesienia, co unieważnia wyniki całego dochodzenia. Innymi słowy, przedsiębiorstwo to argumentowało, że jeżeli w odniesieniu do niektórych czynników produkcji należało wykorzystać Malezję, oznacza to, że „główny kraj reprezentatywny” (tj. Tajlandia) nie był właściwym wyborem.
- (35) Przedsiębiorstwo Aditya Birla odniosło się do orzecznictwa dotyczącego art. 2 ust. 5 lit. a) nieobowiązującego już rozporządzenia Rady (EWG) nr 2423/88⁽⁷⁾ w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych lub subsydiowanych, które przewidywało metodykę mającą zastosowanie do państw nieposiadających gospodarki rynkowej⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾. Ponadto przedsiębiorstwo to odwołało się do sprawy T-326/21, w której Trybunał potwierdził obowiązek Komisji uwzględnienia wszystkich istotnych i ważnych informacji przy stwierdzaniu adekwatności wybranego kraju oraz podkreślił, że informacje te należy zbadać z należytą starannością, aby zapewnić właściwe i uzasadnione określenie wartości normalnej produktu objętego dochodzeniem⁽¹⁰⁾. Na tej podstawie przedsiębiorstwo Aditya Birla stwierdziło, że Komisja powinna albo wybrać inny kraj reprezentatywny, albo zakończyć obecne dochodzenie i wszcząć nowe.
- (36) Komisja odrzuciła argument Aditya Birla. Przedsiębiorstwo Aditya Birla nie wyjaśniło, dlaczego art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie pozwala na wykorzystanie drugiego kraju do ustalenia wartości odniesienia niektórych czynników produkcji, jeżeli Komisja uznała, że są one najbardziej odpowiednie w konkretnym przypadku. Orzecznictwo, na które powołuje się Aditya Birla, jest albo nieistotne, albo nie uzasadnia jej twierdzenia. W rzeczywistości dwie sprawy z lat 90. XX wieku, na które powołuje się przedsiębiorstwo, dotyczą art. 2 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2423/88 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych lub subsydiowanych oraz metodyki mającej wówczas zastosowanie do krajów nieposiadających gospodarki rynkowej. Ponadto Komisja w pełni zastosowała się do standardu ustalonego przez Trybunał w sprawie T-326/21: dokładnie zbadała wszystkie istotne i ważne informacje w celu wyboru reprezentatywnego kraju oraz działała z należytą starannością, aby zapewnić, by wartość normalna produktu objętego dochodzeniem została określona w sposób właściwy i uzasadniony. Ponadto czasami zdarza się, że wybrany odpowiedni reprezentatywny kraj może nie być odpowiedni dla każdego czynnika produkcji. W związku z tym, jeżeli przyjąć by argument przedsiębiorstwa Aditya Birla, art. 2 ust. 6a i cała metodyka znaczących zakłóceń nie miałyby zastosowania w wielu przypadkach. Ponadto w argumentie pominięto fakt, że wykaz źródeł w art. 2 ust. 6a lit. a) akapit drugi nie jest wyczerpujący oraz zgodnie z tiret pierwszym przepisu nie ma obowiązku wyboru tylko jednego odpowiedniego reprezentatywnego kraju. Przepis zawiera raczej wytyczne dotyczące wyboru, jeżeli dostępne są różne odpowiednie reprezentatywne kraje. Nie ma to miejsca w tej sprawie, ponieważ Tajlandia była wyraźnie nieodpowiednia w przypadku ECH – kwestia ta nie została nawet zakwestionowana przez Aditya Birla.

⁽⁷⁾ Council Regulation (EEC) No 2423/88 of 11 July 1988 on protection against dumped or subsidized imports from countries not members of the European Economic Community (Dz.U. L 209 z 2.8.1988, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1988/2423/oj>).

⁽⁸⁾ Sprawa C-16/90 Detlef Nolle, działający pod nazwą „Eugen Nolle”/Hauptzollamt Bremen-Freihafen, 22 października 1991 r., ECLI:EU:C:1991:402, pkt 13.

⁽⁹⁾ Sprawa C-26/96 Rotexchemie International Handels GmbH & Co./Hauptzollamt Hamburg-Waltershof, 29 maja 1997 r., ECLI:EU:C:1997:261, pkt 23.

⁽¹⁰⁾ Sprawa T-326/21, Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisja, 21 czerwca 2023 r., ECLI:EU:T:2023:347, pkt 128.

3.1.2.3. Nieznieskształcone koszty i wartości odniesienia

- (37) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangsu Sanmu zauważyło, że Komisja wykorzystwała przywóz „wodorotlenku sodu (sody kaustycznej): w roztworze wodnym (ług sodowy lub ciepla soda kaustyczna)” z Malezji zgłoszony w GTA jako cenę odniesienia dla sody kaustycznej. Jiangsu Sanmu argumentowało, że cena ta nie odzwierciedla dokładnie dwóch gatunków sody kaustycznej (o stężeniu 32 % i 50 %) wykorzystywanych w procesie produkcji żywic epoksydowych. W zamian przedsiębiorstwo to zaproponowało wykorzystanie średniej międzynarodowych cen odniesienia pochodzących ze źródeł branżowych Opis' Chemical Market Analytics⁽¹¹⁾ („CMA”), podmiotu powiązanego z Dow Jones, oraz Argus Chemical Market Reports⁽¹²⁾ („Argus”), które podają ceny CFR (koszt i fracht) dla produktu klasy 100 %, tj. sody kaustycznej w postaci stałej, w Azji Południowo-Wschodniej. Cenę różnych klas sody kaustycznej uzyskuje się następnie poprzez pomnożenie ceny klasy 100 % przez procent stężenia. Według tej metody ceny klas 32 % i 50 % wynoszą odpowiednio 0,98 CNY/kg i 1,53 CNY/kg.
- (38) W motywie 139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja uznała, że baza danych GTA zawiera cenę mieszanek różnych gatunków sody kaustycznej, a nie dokładne wartości odniesienia konkretnych gatunków stosowanych przez producentów eksportujących. Wobec braku dokładniejszych danych alternatywnych na tym etapie Komisja postanowiła jednak oprzeć się na bazie danych GTA. Metoda zaproponowana przez przedsiębiorstwo Jiangsu Sanmu miała tę zaletę, że ceny ustalano na podstawie stężenia, przy użyciu wartości odniesienia uznanych w sektorze chemicznym, które zapewniają niemal identyczne dane dotyczące sody kaustycznej. W rezultacie Komisja skorygowała marginesy dumpingu wszystkich chińskich producentów objętych próbą na podstawie wartości odniesienia określonych w motywie 37.
- (39) Ponieważ podane ceny były cenami CFR (koszt i fracht), a nie cenami CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) stosowanymi do obliczenia wartości normalnej, Komisja dokonała korekty z tytułu ubezpieczenia. Według publicznie dostępnych źródeł składki na ubezpieczenie morskiego przewozu towarów wynoszą zazwyczaj od 0,2 % do 2 % wartości przesyłki⁽¹³⁾, w zależności od rodzaju towarów. Zweryfikowane dane od producentów eksportujących objętych próbą wskazują, że koszty ubezpieczenia transportu żywic epoksydowych wynosiły od 0,1 % do 0,5 % wartości przesyłki. Biorąc pod uwagę, że soda kaustyczna jest bardziej niebezpieczna w transporcie niż żywice epoksydowe, Komisja dodała 1 % składki ubezpieczeniowej do wartości CFR, aby uzyskać ostateczne wartości odniesienia dla sody kaustycznej na poziomie CIF. Stawka ta mieści się w zakresie obserwowanym w branży i odzwierciedla zwiększone ryzyko związane z transportem żrącej substancji chemicznej, takiej jak soda kaustyczna, która wymaga wzmoczonych środków bezpieczeństwa i bardziej rygorystycznych procedur postępowania. Składka w wysokości 1 % stanowi zatem ostrożną, ale rozsądną wartość średnią, która zapewnia sprawiedliwe i dostosowane do ryzyka porównanie, a jednocześnie pozwala uniknąć przeszacowania.
- (40) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Sinochem argumentowało, że Komisja zawyżyła składkę ubezpieczeniową za transport sody kaustycznej. Twierdziło ono, że nawet jeśli soda kaustyczna jest bardziej niebezpieczna niż żywice epoksydowe, to sam ten fakt nie uzasadnia wyższej składki ubezpieczeniowej. Przedsiębiorstwo Sinochem utrzymywało, że składka stosowana w przypadku sody kaustycznej powinna być taka sama jak w przypadku żywic epoksydowych, ponieważ soda kaustyczna jest surowcem wykorzystywanym do produkcji żywic epoksydowych.
- (41) Przedsiębiorstwo Sinochem nie przedstawiło jednak żadnych dowodów na poparcie twierdzenia, że mimo iż soda kaustyczna jest bardziej niebezpieczna niż żywica epoksydowa, koszty ubezpieczenia transportu obu produktów są takie same. Powszechnie wiadomo również, że surowce mogą mieć inne właściwości fizykochemiczne, takie jak działanie korozyjne, w porównaniu z produktami końcowymi, a silniejsze działanie korozyjne może wiązać się z wyższą składką ubezpieczeniową⁽¹⁴⁾. Z tego powodu argument zostaje odrzucony.
- (42) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Sanmu zakwestionowało zaproponowaną przez Komisję wartość odniesienia kosztów pracy dla Tajlandii (wynoszącą 10,2 % wynagrodzenia godzinowego), na którą składa się 5,2 % opłat ponoszonych przez pracodawcę i 5 % opłat ponoszonych przez pracownika. Sanmu zgodziło się, że opłaty dla pracodawcy wynoszą rzeczywiście 5,2 %, ale argumentowało, że dodatkowe opłaty ponoszone przez pracownika nie są pokrywane przez pracodawcę i w związku z tym nie powinny być uwzględniane przy obliczaniu nieznieskształconej wartości odniesienia dla kosztów pracy.

⁽¹¹⁾ https://cma.opisnet.com/?utm_term=&utm_campaign=&utm_source=adwords&utm_medium=ppc&gad_source=1.

⁽¹²⁾ <https://view.argusmedia.com/chemicals-market-reports.html>.

⁽¹³⁾ <https://freightinsurancecoverage.com/process/marine-cargo-insurance-cost>.

⁽¹⁴⁾ <https://traderiskguaranty.com/trgpeak/top-5-impact-insurance-costs>.

- (43) Komisja zgodziła się uwzględnić wyłącznie opłaty socjalne ponoszone bezpośrednio przez pracodawcę (tj. 5,2 %) i odpowiednio skorygowała obliczenia niezniekształconej wartości odniesienia dla kosztów pracy.
- (44) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Sanmu powtórzyło swoją uwagę zawartą w motywie 146 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którą założenie dotyczące 40-godzinnego tygodnia pracy zaniża rzeczywisty czas pracy, który powinien uwzględniać również nadgodziny. Na poparcie tego twierdzenia Sanmu odwołało się do bazy danych statystycznych Międzynarodowej Organizacji Pracy, a dokładniej do zbioru danych „Badanie siły roboczej”, dotyczącego sektora produkcyjnego w Tajlandii ⁽¹⁵⁾. Według tego źródła średni tygodniowy czas pracy w sektorze produkcyjnym w Tajlandii powinien wynosić 47,2 godziny.
- (45) Komisja uwzględniła udokumentowane dowody przedstawione przez Sanmu i zmieniła obliczenia niezniekształconej wartości odniesienia dla kosztów pracy, przyjmując 47,2 godziny tygodniowo w przypadku Tajlandii.
- (46) W wyniku zmian omówionych w motywach 43 i 45 zmieniona wartość odniesienia dla kosztów pracy wynosi 15,01 CNY/godz.
- (47) Przedsiębiorstwo Sanmu twierdziło również, że ustalona przez Komisję niezniekształcona wartość odniesienia dla energii elektrycznej obejmowała 7 % VAT ⁽¹⁶⁾. Sanmu zauważyło, że w Tajlandii użytkownicy przemysłowi otrzymują pełny zwrot podatku VAT, a przedsiębiorstwa mogą ubiegać się o zwrot podatku VAT zapłaconego od czynników produkcji ⁽¹⁷⁾. Z tego powodu Sanmu zwróciło się do Komisji o odliczenie 7 % VAT od niezniekształconej wartości odniesienia dotyczącej energii elektrycznej.
- (48) Komisja odrzuciła ten argument. Powszechnie wiadomo, że ceny energii elektrycznej w Tajlandii są podawane bez VAT. Twierdzenie przedsiębiorstwa Sanmu opiera się na nieprawidłowych informacjach, które prawdopodobnie wynikają z błędnego tłumaczenia na język angielski. Na oficjalnych stronach internetowych obu państwowych dostawców energii elektrycznej – Metropolitan Electricity Authority (MEA) i Provincial Electricity Authority (PEA) – oraz Komisji Regulacji Energetyki (ERC) wyraźnie zaznaczono, że podane taryfy nie zawierają VAT. Strony te stanowią wiarygodne źródło informacji na temat cen energii elektrycznej w Tajlandii. Na tych stronach internetowych widnieje wyraźna informacja o wyłączeniu podatku VAT, która jest publicznie dostępna.
- (49) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Sanmu twierdziło, że ustalając niezniekształconą wartość odniesienia dla energii elektrycznej w Tajlandii, Komisja nie uzasadniła wyboru taryfy nr 4 (tj. „duże przedsiębiorstwa świadczące usługi o charakterze ogólnym”) zgodnie z odpowiednim rozporządzeniem tajlandzkim, odpowiadające największemu zużyciu energii (średnie zużycie energii przekraczające 250 000 kWh miesięcznie) i wyższej podstawowej cenie energii elektrycznej. Przedsiębiorstwo Sanmu zwróciło się do Komisji o zastosowanie najbardziej odpowiedniego przedziału zużycia energii elektrycznej jako punktu odniesienia na podstawie zweryfikowanych wielkości zużycia tajlandzkiego przedsiębiorstwa objętego próbą, Aditya Birla Chemicals (Thailand) Co., Ltd.
- (50) Opierając się na informacjach dostępnych w aktach sprawy, Komisja stwierdziła, że właściwe jest zaklasyfikowanie producentów żywic epoksydowych do przedziału odbiorców „duże przedsiębiorstwa świadczące usługi o charakterze ogólnym”. Zużycie energii elektrycznej przez wszystkich producentów eksportujących objętych próbą w Chinach w okresie objętym dochodzeniem („OD”) potwierdziło bowiem, że wybór taryfy nr 4, tj. „duże przedsiębiorstwa świadczące usługi o charakterze ogólnym”, jest właściwy.
- (51) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Sinochem zakwestionowała zastosowanie poziomu napięcia „4.2.3: 22 kV” do obliczenia kosztów energii elektrycznej, powołując się na dowody przedstawione już podczas weryfikacji, że jej producenci eksportujący są podłączeni do sieci 110 kV. Grupa Sinochem zwróciła się o zmianę i zastosowanie zamiast tego poziomu napięcia „4.2.1: 69 kV i powyżej”.
- (52) Komisja przyjęła ten wniosek i odpowiednio skorygowała wartość odniesienia dla energii elektrycznej dla odpowiednich producentów eksportujących.
- (53) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Sanmu wykryło błąd pisarski w obliczeniach średniej ważonej stawki za energię elektryczną (THB/CNY za kWh).

⁽¹⁵⁾ MOP, baza danych statystycznych dotyczących siły roboczej, „Mean weekhour actual worked per employment person by sex and economic activity – Annual”, Tajlandia (https://rshiny.ilo.org/dataexplorer35/?lang=en&segment=indicator&id=HOW_TEMP_SEX_ECO_NB_A&ref_area=THA).

⁽¹⁶⁾ Tajlandzka Rada ds. Inwestycji (https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs&utm).

⁽¹⁷⁾ PwC, „Tajlandia; Osoby prawne – inne podatki” (<https://taxsummaries.pwc.com/thailand/corporate/other-taxes?utm>).

- (54) W następstwie uwag przedstawionych przez Sanmu oraz po skorygowaniu obliczeń Komisja postanowiła wykorzystać szczegółowe dane dotyczące zużycia energii elektrycznej przekazane przez wszystkich producentów eksportujących objętych próbą. Zamiast stosować ogólną średnią ważoną, Komisja ustaliła dla poszczególnych przedsiębiorstw indywidualną wartość odniesienia dla stawki za energię elektryczną. W przypadku każdego producenta eksportującego objętego próbą wartość odniesienia obliczono na podstawie jego szczytowego i pozaszczytowego zużycia energii elektrycznej, o ile dane takie były dostępne. Następnie zgłoszone zużycie przypisano odpowiednio do obowiązujących stawek szczytowych i pozaszczytowych. W przypadkach, w których producent nie dokonał rozróżnienia między zużyciem szczytowym i pozaszczytowym, Komisja zastosowała stawkę szczytową, zakładając, że dany producent eksportujący nie miał dostępu do stawki pozaszczytowej.
- (55) Ponadto Komisja postanowiła uwzględnić w wartości odniesienia dla stawki za energię elektryczną zarówno opłatę z tytułu zapotrzebowania, jak i opłatę za usługę, aby w pełni odzwierciedlić koszt energii elektrycznej w reprezentatywnym kraju. Opłatę za usługę wyrażono jako stałą kwotę miesięczną, a opłatę z tytułu zapotrzebowania ustalono w kW na podstawie ostrożnych obliczeń zapotrzebowania na energię elektryczną. Ustalono ją poprzez podzielenie całkowitej energii zużytej w godzinach szczytu przez liczbę godzin produkcji.
- (56) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Sinochem zakwestionowała metodę przypisania przez Komisję poszczególnym przedsiębiorstwom kategorii energii elektrycznej zużywanej w godzinach szczytu i poza godzinami szczytu oraz zwróciła się o zmianę klasyfikacji niektórych kategorii.
- (57) Komisja przyjęła ten wniosek i zmieniła kategorie energii elektrycznej w uzasadnionych przypadkach.
- (58) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Sanmu i grupa Sinochem zakwestionowały fakt, że Komisja uznała za szczytowe zużycie energii elektrycznej całe zużycie energii elektrycznej przedsiębiorstw, w którym nie dokonano rozróżnienia między zużyciem w godzinach szczytu a zużyciem poza godzinami szczytu. Przedsiębiorstwo Sanmu argumentowało, że dostępne są publiczne informacje dotyczące godzin szczytu przekazane przez Tajlandzką Radę Inwestycji⁽¹⁸⁾. Z drugiej strony grupa Sinochem zaproponowała, aby w odniesieniu do przedsiębiorstwa, które nie przekazało tych informacji, zastosować średnią wartość zużycia energii elektrycznej w godzinach szczytu i poza godzinami szczytu na podstawie danych przedsiębiorstw należących do grupy, które przekazały te informacje.
- (59) Komisja zbadała to twierdzenie i zgodziła się, że biorąc pod uwagę ciągły, całodobowy charakter procesu produkcyjnego, uzasadnione jest przypisanie zużycia energii elektrycznej zgodnie z taryfą wielostrefową (taryfą TOU). Harmonogram godzin szczytu w systemie TOU jest publikowany przez metropolitalny urząd ds. energii elektrycznej⁽¹⁹⁾, która określa godziny szczytu jako okres od 9:00 do 22:00, od poniedziałku do piątku. Odpowiada to 13 godzinom dziennie przez pięć dni w tygodniu, czyli około 38,7 % całkowitej liczby godzin w tygodniu.
- (60) W związku z tym przedsiębiorstwom, które nie przedstawiły podziału zużycia energii elektrycznej według okresów, Komisja przypisała 38,7 % całkowitego zużycia energii elektrycznej jako zużycie szczytowe. Udział ten jest bardzo zbliżony do udziału szczytowego zużycia zgłoszonego przez przedsiębiorstwa, które przedłożyły szczegółowe dane dotyczące zużycia.
- (61) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Sinochem zakwestionowała metodę obliczenia zapotrzebowania szczytowego zastosowaną przez Komisję. Według grupy Sinochem zapotrzebowanie szczytowe powinno zostać obliczone na podstawie rzeczywistych danych respondentów, a nie szacunkowo zgodnie z metodą wyjaśnioną w motywie 62.
- (62) Komisja ustaliła zapotrzebowanie szczytowe w kW (tj. najwyższe zapotrzebowanie na energię elektryczną w danym momencie) jako całkowite szczytowe zużycie podzielone przez średnią liczbę godzin pracy w godzinach szczytu. W celu obliczenia szczytowego zużycia Komisja oparła się na danych przekazanych przez respondentów lub, w przypadku przedsiębiorstw, które nie rozróżniały zużycia w godzinach szczytu i poza szczytem, zastosowała metodę przypisania przedstawioną w motywie 59. Komisja uznała tę metodę za prawidłową i spójną w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw. Argument ten został zatem odrzucony.
- (63) Na podstawie uwag omówionych w motywach 49–59 Komisja ponownie obliczyła wartość odniesienia dla energii elektrycznej indywidualnie dla każdego producenta eksportującego.

⁽¹⁸⁾ https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs.

⁽¹⁹⁾ <https://www.mea.or.th/en/our-services/tariff-calculation/other/-LDELdOY73W3K>.

- (64) Po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Sinochem wyjaśniło swoje twierdzenie opisane w motywie 61 dotyczące zużycia energii elektrycznej (w kWh) do określenia opłaty z tytułu zapotrzebowania. Komisja przeanalizowała argument i stwierdziła, że jego przyjęcie nie miałoby wpływu na margines dumpingu grupy Sinochem. W związku z tym uwaga była bezzasadna.
- (65) Podobnie jak w motywie 47, przedsiębiorstwo Sanmu zapytało, czy nieznieskształcona wartość odniesienia dla gazu ziemnego ustalona przez Komisję obejmuje 7 % VAT.
- (66) Komisja obliczyła nieznieskształconą wartość odniesienia dla gazu ziemnego na podstawie danych dotyczących zużycia przekazanych przez tajlandzkie Ministerstwo Energii⁽²⁰⁾. Komisja podzieliła całkowitą wartość gazu ziemnego zużytego w Tajlandii w 2023 r. przez odpowiadającą jej całkowitą ilość. Uzyskana wartość jednostkowa nie obejmowała VAT. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (67) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Sanmu ponowiło wnioski o dostęp do pełnego zestawu sprawozdań finansowych przedsiębiorstwa wybranego do ustalenia nieznieskształconej wartości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w Tajlandii (Aditya Birla). Przedsiębiorstwo Sanmu twierdziło, że rachunki zysków i strat za lata 2023 i 2024 nie zawierały żadnych towarzyszących im informacji dodatkowych ani wyjaśnień, co uniemożliwiło stronom zrozumienie sposobu obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. W szczególności przedsiębiorstwo Sanmu twierdziło, że Komisja powinna odliczyć od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych wszystkie koszty sprzedaży bezpośredniej, takie jak koszty transportu, prowizje itp.
- (68) Komisja zwróciła się do przedsiębiorstwa Aditya Birla o zgodę na wykorzystanie kosztów transportu zgłoszonych w kwestionariuszu dla eksporterów i odjęcie tych kosztów od obliczonych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, i uzyskała taką zgodę. Komisja zmieniła zatem nieznieskształconą i odpowiednią stawkę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych stosowaną przy ustalaniu wartości normalnej z 18,0 % na 12,6 %.

3.1.2.4. Koszty produkcji – inne uwagi

- (69) Po ujawnieniu wstępnych ustaleń przedsiębiorstwo Jiangsu Ruiheng twierdziło, że Komisja zawyżyła koszty ogólne wykorzystane do obliczenia marginesu dumpingu. W szczególności przedsiębiorstwo to argumentowało, że Komisja przypisała pełne koszty ogólne związane z poprzednimi etapami produkcji do żywic epoksydowych, zamiast rozdzielić je proporcjonalnie do rzeczywistego zużycia potrzebnego do produkcji żywic epoksydowych.
- (70) Wbrew twierdzeniom przedsiębiorstwa Jiangsu Ruiheng Komisja przypisała koszty ogólne poniesione na każdym etapie procesu zintegrowanego pionowo proporcjonalnie do produktów wykorzystanych do produkcji żywic epoksydowych, zapewniając dokładny podział kosztów bez ich przeszacowania. Ocenę tę przeprowadzono podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu we współpracy z przedsiębiorstwem, a uzyskany koszt wykorzystano do obliczenia marginesu dumpingu bez dalszych zmian. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (71) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń JKYC twierdziło, że jeden z rodzajów produktu, w odniesieniu do którego błędnie zgłosiło koszt wytworzenia, nie był produktem objętym postępowaniem i nie był wywożony do Unii. W związku z tym JKYC zwróciło się do Komisji o ponowne obliczenie marginesu dumpingu z wyłączeniem tego rodzaju produktu.
- (72) Po przeanalizowaniu zweryfikowanych danych dotyczących kosztów wytworzenia wykorzystanych do ustalenia tymczasowego marginesu dumpingu Komisja potwierdziła, że jeden rodzaj produktu nie spełnia definicji produktu objętego postępowaniem. W związku z tym Komisja ponownie obliczyła margines dumpingu z wyłączeniem tego rodzaju produktu.

3.1.2.5. Wniosek dotyczący wartości normalnej

- (73) Komisja odniosła się przede wszystkim do uwag dotyczących wartości normalnej i w stosownych przypadkach zmieniła swoje ustalenia, jak opisano powyżej. Pozostałe ustalenia zawarte w sekcji 3.1.2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

3.1.3. Cena eksportowa oraz porównanie

- (74) Wobec braku uwag ustalenia dotyczące ceny eksportowej i porównania zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

⁽²⁰⁾ <https://www.eppo.go.th/index.php/en/en-energystatistics/energy-economy-static>.

3.1.4. *Marginesy dumpingu*

- (75) Jak opisano w sekcji 3.1.2, w następstwie argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony Komisja dokonała przeglądu marginesów dumpingu.
- (76) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3
Grupa Sinochem, składająca się z	33,0
— Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd.	
— Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd.	
— Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	23,0
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	33,0

3.2. **Republika Korei**3.2.1. *Wartość normalna*

- (77) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący stwierdził, że dwaj producenci eksportujący z Korei objęci próbą, którzy według szacunków skarżącego reprezentują 85–95 % produkcji żywic epoksydowych w Korei, podali nieprawdziwe informacje dotyczące źródła dostaw epichlorohydryny („ECH”). Biorąc pod uwagę, że 28–32 % ECH wykorzystywanej w Korei do produkcji żywic epoksydowych jest przywożone z Chin, a eksporterzy dokonujący tego przywozu są odpowiedzialni za produkcję prawie wszystkich żywic epoksydowych w Korei, matematycznie było nieprawdopodobne, aby producenci eksportujący objęci próbą uniknęli stosowania chińskiej ECH.
- (78) Skarżący stwierdził ponadto, że wartość normalna w Korei nie powinna być oparta na cenach krajowych, które zostały znacznie zaniżone z powodu zakłóceń wywołanych przez Chiny, co doprowadziło do szczególnej sytuacji rynkowej w Korei w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wartość normalna powinna zostać skonstruowana na podstawie kosztów, a cena ECH w Korei powinna zostać zastąpiona odpowiednią wartością odniesienia. Skarżący zaproponował wykorzystanie ceny ECH z Ameryki Północnej lub Europy Zachodniej.
- (79) Komisja potwierdziła, że w wyniku weryfikacji transakcji zakupu surowców, w tym ustalenia krajów pochodzenia towarów, stwierdziła, że Chiny nie są głównym źródłem dostaw ECH dla dwóch eksporterów objętych próbą. Ponadto Komisja stwierdziła, że cena zakupu ECH z Chin była zgodna ze średnią ceną zakupu eksporterów w OD, w tym ceną zakupu eksporterów z różnych krajów pochodzenia innych niż Chiny, takich jak Unia Europejska.
- (80) Jeśli chodzi o twierdzenie dotyczące istnienia szczególnej sytuacji rynkowej, Komisja zauważyła, że to nie Chiny były głównym światowym eksporterem ECH, lecz Tajlandia, która w okresie objętym dochodzeniem wyeksportowała ponad 108 000 MT, w porównaniu z 58 000 MT wyeksportowanych przez Chiny. Tajlandia była również głównym eksporterem w regionie Azji. Ponadto średnia cena eksportowa ECH w Tajlandii mieściła się w tym samym przedziale co w Chinach. W związku z tym zarówno Chiny, jak i Tajlandia, biorąc pod uwagę ich moce produkcyjne i strategie eksportowe, prawdopodobnie odegrały kluczową rolę w kształtowaniu cen ECH w całym regionie azjatyckim. Dodatkowo na ceny ECH w Azji mogło wpływać wiele innych czynników, w tym popyt ze strony sektorów przemysłowych, takich jak sektor budownictwa i produkcji powłok⁽²¹⁾. Poza tym do utrzymania konkurencyjnych cen mogła przyczynić się intensywna konkurencja między producentami w regionie. W związku z tym przypisywanie poziomu cen ECH w Korei wyłącznie przywózowi z Chin może nie odzwierciedlać w pełni złożoności dynamiki rynku w regionie azjatyckim.

(21) <https://www.chemanalyst.com/Pricing-data/epichlorohydrin-55>.

- (81) Na tej podstawie oraz przy uwzględnieniu informacji przekazanych przez skarżącego Komisja nie mogła stwierdzić, że nadwyżka mocy produkcyjnych Chin w sektorze ECH spowodowała sztucznie zaniżone ceny ECH na rynkach sąsiednich, w tym w Korei, które mogłyby doprowadzić do powstania szczególnej sytuacji rynkowej. W związku z tym Komisja stwierdziła, że warunki dostosowania kosztów określone w art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione.
- (82) Odrzucając powyższy zarzut, Komisja potwierdziła ustalenia z rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczące wartości normalnej dla Korei.

3.2.2. *Cena eksportowa*

- (83) Wobec braku jakichkolwiek uwag motywy 207–208 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

3.2.3. *Porównanie*

- (84) Wobec braku jakichkolwiek uwag motywy 209–214 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

3.2.4. *Marginesy dumpingu*

- (85) Wobec braku jakichkolwiek uwag motywy 215–220 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

3.3. **Tajwan**

3.3.1. *Wartość normalna*

- (86) Wobec braku jakichkolwiek uwag motyw 221 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

3.3.2. *Cena eksportowa*

- (87) Wobec braku jakichkolwiek uwag motywy 223–224 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

3.3.3. *Porównanie*

- (88) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Nan Ya stwierdziło, że wartość normalna i cena eksportowa nie są porównywalne ze względu na różnice w ilościach poszczególnych zamówień na rynku krajowym Tajwanu i na unijnym rynku eksportowym.
- (89) W trakcie dochodzenia przedsiębiorstwo Nan Ya nie przedstawiło żadnych dowodów sugerujących, że istniały różne poziomy handlu między rynkiem krajowym a rynkiem eksportowym ani że ilość zamówiona w ramach poszczególnych zamówień była istotnym czynnikiem przy ustalaniu cen. Ponadto przedsiębiorstwo Nan Ya nie przedstawiło żadnych dowodów dotyczących rabatów ilościowych ani innych dowodów potwierdzających argument, że większa wielkość sprzedaży musiałaby prowadzić do obniżenia cen.
- (90) W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

3.3.4. *Marginesy dumpingu*

- (91) Wobec braku jakichkolwiek uwag motywy 231–233 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

3.4. **Tajlandia**

- (92) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Aditya Birla stwierdziło, że Komisja nie uwzględniła jego uwag na etapie wcześniejszego informowania w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Przedsiębiorstwo Aditya Birla powtórzyło swoje uwagi również w dwóch oddzielnych zgłoszeniach na etapie ujawnienia ostatecznych ustaleń. W obu zgłoszeniach powtórzono głównie te same argumenty, które zostały już przedstawione po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, nie przedstawiając nowych dowodów, które mogłyby zmienić wnioski zawarte w ujawnieniu ostatecznych ustaleń.

- (93) Jak wyjaśniono w motywie 4, dopuszczalne uwagi na etapie wcześniejszego informowania dotyczą wyłącznie dokładności obliczeń. Wskazano to również w dokumentach dotyczących wcześniejszego informowania przekazanych zainteresowanym stronom. Uwagi na etapie wcześniejszego informowania przedłożone przez przedsiębiorstwo Aditya Birla wykraczały poza ten zakres i dotyczyły kwestii, które powinny zostać podniesione i rozpatrzone dopiero po nałożeniu środków tymczasowych. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

3.4.1. Wartość normalna

- (94) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Aditya Birla stwierdziło, że Komisja błędnie zastosowała rzeczywiste wartości procentowe zysku na rynku krajowym w odniesieniu do rodzajów produktu („PCN”), które zostały sprzedane na rynku krajowym w ilościach nieosiągających progu 5 % ustalonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, co według przedsiębiorstwa Birla oznacza, że sprzedaż ta nie została uznana za sprzedaż w ramach zwykłego obrotu handlowego. Według przedsiębiorstwa Aditya Birla było to sprzeczne z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i Komisja powinna była zamiast tego zastosować marżę zysku opartą na całej sprzedaży krajowej dokonanej w ramach zwykłego obrotu handlowego, niezależnie od odnośnego PCN. Przedsiębiorstwo Aditya Birla powtórzyło swoje uwagi również w dwóch zgłoszeniach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, powtarzając wcześniejsze argumenty, ale nie przedstawiając nowych dowodów, które mogłyby zmienić wnioski zawarte w ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (95) Komisja zauważyła, że wbrew twierdzeniom Aditya Birla wielkość sprzedaży krajowej, która nie stanowi co najmniej 5 % wywozu tego samego typu produktu, nie jest uznawana za sprzedaż, która nie odbywa się w ramach zwykłego obrotu handlowego. W rzeczywistości art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego odnosi się do „niewystarczającej sprzedaży produktu podobnego **w ramach zwykłego obrotu handlowego**” (pogrubienie dodano). Wszystkie transakcje, na podstawie których ustalono rzeczywisty zysk ze sprzedaży odpowiednich PCN wykorzystanych do ustalenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, były bowiem zyskowe, a zatem zostały zawarte w ramach zwykłego obrotu handlowego. W związku z tym założenie, że Komisja wykorzystwała zysk oparty na transakcjach, które nie zostały zawarte w ramach zwykłego obrotu handlowego, jest niezgodne ze stanem faktycznym.
- (96) W uwagach przedstawionych po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Aditya Birla najwyraźniej pomyliło sprzedaż, która nie została zrealizowana w ramach zwykłego obrotu handlowego (art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego), ze sprzedażą, która nie spełniła kryteriów reprezentatywności określonych w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia. Sam fakt, że sprzedaż została zrealizowana w ilościach niewystarczających w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, nie oznacza, że nie została ona zrealizowana w ramach zwykłego obrotu handlowego. Jak wskazano w motywie 95, odpowiednie transakcje sprzedaży, które zostały wykorzystane do obliczenia rzeczywistego zysku dla odpowiednich PCN, zostały dokonane w ramach zwykłego obrotu handlowego.
- (97) W odniesieniu do zarzutu, że zysk wykorzystany do konstruowania wartości normalnej dla odpowiednich PCN został oparty na transakcjach sprzedaży, które łącznie nie przekroczyły progu 5 % określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja zauważyła, co następuje.
- (98) Jeżeli sprzedaż krajowa w ramach zwykłego obrotu handlowego jest niewystarczająca (tj. jej wielkość stanowi mniej niż 5 % wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Unii), tak jak miało to miejsce w przypadku odpowiednich PCN, wartość normalną można obliczyć na podstawie kosztów produkcji w kraju pochodzenia powiększonych o rozsądną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku lub na podstawie reprezentatywnych cen eksportowych⁽²²⁾. W tym aspekcie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego jest zgodny z przepisami art. 2.2 porozumienia antydumpingowego WTO.
- (99) W odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które mają zostać wykorzystane przy konstruowaniu wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 3, art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego oraz art. 2.2.2 porozumienia antydumpingowego WTO przewiduje między innymi, że kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku powinny być oparte na rzeczywistych danych dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym przez eksportera lub producenta objętego dochodzeniem. Jeżeli nie można ustalić takich kwot, przewidziano trzy alternatywne sposoby ich uzyskania.

⁽²²⁾ Zob. w tym zakresie wyrok z dnia 1 października 2014 r., Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, pkt 20 i przytoczone orzecznictwo.

- (100) Ponieważ art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego odzwierciedlają w dużej mierze art. 2.2 i 2.2.2 porozumienia antydumpingowego WTO, należy je w miarę możliwości interpretować zgodnie z tym porozumieniem ⁽²³⁾.
- (101) Jak zauważył Organ Apelacyjny w sprawie dotyczącej rur lub łączników rur ⁽²⁴⁾, „w art. 2.2.2 ustanowiono [...] kryteria określania »rozsądnych kwot« kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków przy obliczaniu konstruowanej wartości normalnej zgodnie z art. 2.2”. Organ Apelacyjny stwierdził następnie, co następuje: „[a]nalizując treść art. 2.2.2, zauważamy, że przepis ten nakłada na organ prowadzący dochodzenie ogólny obowiązek („shall”) wykorzystania »rzeczywistych danych dotyczących produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym« do celów ustaleniu kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Jedynie »[w] przypadku, gdy kwot tych nie można ustalić na tej podstawie« organ prowadzący dochodzenie może zastosować jedną z trzech pozostałych metod przewidzianych w pkt (i)–(iii). W naszej opinii brzmienie preambuły wskazuje, że organ prowadzący dochodzenie, ustalając koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski na podstawie art. 2.2.2, musi najpierw podjąć próbę dokonania takiego ustalenia przy użyciu »rzeczywistych danych dotyczących produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym«. Jeżeli istnieją rzeczywiste dane dotyczące kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku z transakcji sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym w odniesieniu do eksportera i produktu podobnego objętego dochodzeniem, organ prowadzący dochodzenie ma obowiązek wykorzystać te dane do celów ustalenia wartości normalnej; nie może on obliczać wartości normalnej przy użyciu danych dotyczących kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w odniesieniu do innych danych ani przy użyciu alternatywnej metody” ⁽²⁵⁾.
- (102) Wynika z tego, że jeżeli sprzedaż, o której mowa, miała miejsce w ramach zwykłego obrotu handlowego, co miało miejsce w tej sprawie, jej wielkość jest nieistotna. Jak zauważył Organ Apelacyjny, „[b]rak jakiegokolwiek zastrzeżenia dotyczącego niskiej wielkości sprzedaży w art. 2.2.2 oznacza, że nie należy interpretować art. 2.2.2 jako zawierającego wyjątek dotyczący sprzedaży w niewielkich ilościach” ⁽²⁶⁾. Zgodnie z tym orzecznictwem, jeżeli istnieją rzeczywiste dane dotyczące zysku z transakcji sprzedaży dokonanych przez producenta eksportującego w ramach zwykłego obrotu handlowego, Komisja nie tylko może, ale musi wykorzystać te dane przy ustalaniu wartości normalnej. Obowiązek ten ma zastosowanie niezależnie od wielkości sprzedaży, której dotyczy rozpatrywane transakcje.
- (103) Z powodów wyjaśnionych powyżej wniosek przedsiębiorstwa Aditya Birla dotyczący ustalenia wartości normalnej został odrzucony.
- (104) Przedsiębiorstwo Aditya Birla argumentowało, że koszty usług technicznych, które obejmują koszty usług świadczonych na rzecz klientów stosujących żywice epoksydowe do nowych zastosowań, zastosowań końcowych lub w zmienionych okolicznościach, powinny być przypisane wyłącznie do sprzedaży krajowej. W związku z tym zdaniem przedsiębiorstwa Aditya Birla koszty te nie powinny być uwzględnione w kosztach ogólnych przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo Aditya Birla powtórzyło swoje uwagi również w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń.
- (105) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Pomoc techniczna jest usługą oferowaną zazwyczaj klientom na rynku krajowym. Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego wysokość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku ustala się w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży produktów podobnych przez producenta lub eksportera objętego dochodzeniem w zwykłym obrocie handlowym. W związku z tym Komisja uznała, że koszty te mają charakter ogólny i powinny zostać uwzględnione w ogólnych kosztach przedsiębiorstwa, w związku z czym odrzuciła ten wniosek.
- (106) W tym samym kontekście przedsiębiorstwo Aditya Birla wspomniało o umowie licencyjnej, która zobowiązuje je do wypłacania prowizji określonego przedsiębiorstwu. Przedsiębiorstwo Aditya Birla twierdziło, że prowizje te dotyczą wyłącznie określonych produktów i sprzedaży i nie powinny być uwzględniane w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych.
- (107) Mimo że przedsiębiorstwo Aditya Birla wspomniało o umowie licencyjnej w związku z kosztami usług technicznych, są to odrębne kwestie i wydaje się, że przedsiębiorstwo Aditya Birla nieumyślnie je pomyliło. Komisja nie przypisała uprawnień zgłoszonych przez przedsiębiorstwo Aditya Birla na podstawie umowy licencyjnej do ogólnych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, w związku z czym odrzuciła wniosek dotyczący umowy licencyjnej.

⁽²³⁾ Zob. np. wyrok z dnia 19 grudnia 2013 r., Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing/Rada, C-10/12 P, EU:C:2013:865, pkt 54; wyrok z dnia 16 grudnia 2020 r., Changmao Biochemical Engineering/Komisja, T-541/18, ECLI:EU:T:2020:605, pkt 61.

⁽²⁴⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, Wspólnoty Europejskie – „Anti-Dumping Duties on Malleable Cast Iron Tube or Pipe Fittings from Brazil” [„Cła antydumpingowe na rury lub łączniki rur z żeliwa ciągliwego z Brazylii”] (WT/DS219/AB/R), pkt 96.

⁽²⁵⁾ Tamże, pkt 97.

⁽²⁶⁾ Tamże, pkt 98.

3.4.2. *Cena eksportowa*

- (108) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Aditya Birla stwierdziło, że Komisja nie powinna była korygować ceny sprzedaży żywic epoksydowych w przypadkach, gdy utwardzacz i żywica epoksydowa były sprzedawane razem po tej samej nominalnej cenie jednostkowej. Przedsiębiorstwo Aditya Birla stwierdziło, że w tych przypadkach Komisja błędnie uznała łączną sprzedaż żywicy epoksydowej i utwardzacza za sprzedaż zestawu lub kompletu. Przedsiębiorstwo Aditya Birla powtórzyło swoje uwagi również w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń.
- (109) Zdaniem Komisji, skoro przedsiębiorstwo Aditya Birla zgłosiło jednakową nominalną cenę sprzedaży żywicy epoksydowej i utwardzacza, cena rzeczywista żywicy epoksydowej jest w rzeczywistości niższa od ceny wskazanej na fakturze i nie odzwierciedla rzeczywistości gospodarczej. Wynika to z faktu, że utwardzacze i żywice epoksydowe mają znacznie różne koszty produkcji, a sprzedawane oddzielnie utwardzacze są znacznie droższe od żywic epoksydowych. W związku z tym Komisja uznała za konieczne skorygowanie nominalnej ceny sprzedaży w przypadku transakcji, w których wskazano tę samą cenę dla żywicy epoksydowej razem z utwardzaczem, tak aby odzwierciedlić różnice w kosztach utwardzacza i żywic epoksydowych. Dzięki temu ceny sprzedaży zostały dostosowane do cen transakcji, w których żywice epoksydowe i utwardzacze były sprzedawane oddzielnie.
- (110) Komisja nie zgodziła się zatem z twierdzeniem przedsiębiorstwa Aditya Birla. Niezależnie od tego, czy sprzedaż uznaje się za sprzedaż kompletu/zestawu, łączna sprzedaż utwardzaczy i żywic epoksydowych o tej samej nominalnej cenie sprzedaży nie odzwierciedla rzeczywistości gospodarczej z powodów wyjaśnionych powyżej. W takich przypadkach konieczne jest dokonanie korekty, a najlepszą dostępną podstawą do jej dokonania był odpowiedni koszt poszczególnych elementów, analogicznie do sytuacji, w której utwardzacze i żywice epoksydowe są sprzedawane jako komplet.
- (111) Ponadto przedsiębiorstwo Aditya Birla nie przedstawiło argumentów ani dowodów na to, że wysokie ceny sprzedaży zgłoszone w przypadku sprzedaży łącznej zostałyby osiągnięte w przypadku sprzedaży oddzielnej żywicy epoksydowej lub że te same niskie ceny utwardzaczy miałyby zastosowanie w przypadku oddzielnej sprzedaży utwardzaczy.
- (112) W związku z tym Komisja podtrzymała stanowisko, że w przypadkach, gdy żywice epoksydowe i utwardzacze są sprzedawane razem po tej samej cenie nominalnej, dostosowanie nominalnych cen sprzedaży żywic epoksydowych było uzasadnione, i odrzuciła ten zarzut.
- (113) Przedsiębiorstwo Aditya Birla twierdziło również, że Komisja błędnie zastosowała korektę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku niemieckiej spółki zależnej CTP Advance Materials GmbH („CTP”) do cen sprzedaży przedsiębiorstwa Aditya Birla na rynku unijnym. Korekta ta została oparta na całkowitych kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa CTP oraz zysku teoretycznym.
- (114) Komisja częściowo uwzględniła ten zarzut. Komisja utrzymała stanowisko, że CTP działało jako pośrednik w odniesieniu do całej sprzedaży przedsiębiorstwa Aditya Birla w Unii, uznała jednak jednocześnie, że korekta zysku określona w motywie 244 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych obejmowała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne związane z działalnością przetwórczą. W związku z tym Komisja dokonała korekty w dół kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w odniesieniu do sprzedaży, w przypadku której przedsiębiorstwo CTP działało wyłącznie jako pośrednik. Pomimo korekty dokonanej po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Aditya Birla powtórzyło swoje uwagi również w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń, powtarzając wcześniejsze argumenty, ale nie przedstawiając nowych dowodów, które mogłyby zmienić wnioski zawarte w ujawnieniu ostatecznym.
- (115) Ponadto przedsiębiorstwo Aditya Birla nie zgodziło się z metodą przypisania zastosowaną przez Komisję w przypadkach, w których żywica epoksydowa jest dalej przetwarzana przez przedsiębiorstwo CTP przed odsprzedażą. Po pierwsze, przedsiębiorstwo Aditya Birla twierdziło, że Komisja nie powinna była przypisywać kosztów przetwarzania do różnych elementów (żywicy epoksydowej i innych substancji) na podstawie wielkości. Po drugie, przedsiębiorstwo Aditya Birla stwierdziło, że Komisja nieprawidłowo przypisała cenę sprzedaży produktów przetworzonych do składników na podstawie ich odpowiednich cen zakupu, jak opisano w motywie 238 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (116) Komisja nie zgodziła się z obydwojema argumentami. Po pierwsze, charakter przetwarzania prowadzonego przez przedsiębiorstwo CTP, polegającego na mieszanii żywicy epoksydowej z innymi substancjami, oznacza, że głównym czynnikiem determinującym koszty jest ilość przetworzonych produktów, a nie ich wartość. W związku z tym koszt przetworzenia należy przypisać na podstawie ilości elementów.

- (117) Po drugie, cenę sprzedaży produktu przetworzonego należy przypisać do poszczególnych składników na podstawie ich odpowiednich kosztów produkcji lub ceny nabycia. Z tej metody przypisania wynika, że różne składniki produktu przetworzonego mają taką samą marżę zysku, co jest uzasadnionym założeniem, któremu przedsiębiorstwo nie zaprzecza.
- (118) W uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Aditya Birla twierdziło również, że Komisja pominęła niektóre transakcje sprzedaży przy obliczaniu dumpingu.
- (119) Transakcje, które miało na myśli przedsiębiorstwo Aditya Birla, miały miejsce poza okresem objętym dochodzeniem, dotyczyły sprzedaży poza Unią lub nie zostały zrealizowane przez przedsiębiorstwo Aditya Birla. W związku z tym transakcje te zostały prawidłowo wyłączone z obliczeń dotyczących dumpingu.
- (120) Z powyższych względów Komisja odrzuciła argumenty dotyczące metody przypisania kosztów przetworzenia i ceny sprzedaży.
- (121) Przedsiębiorstwo Aditya Birla twierdziło również, że Komisja błędnie zastosowała cenę sprzedaży przedsiębiorstwa Aditya Birla na rzecz przedsiębiorstwa CTP przy obliczaniu ceny importowej CIF w celu ustalenia marginesu szkody. Zamiast tego, zdaniem przedsiębiorstwa Aditya Birla, Komisja powinna była wykorzystać cenę obliczoną na podstawie ceny sprzedaży produktów przetworzonych, jak określono w motywie 237 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Przedsiębiorstwo Aditya Birla powtórzyło swoje uwagi również w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń, powtarzając wcześniejsze argumenty, ale nie przedstawiając nowych dowodów, które mogłyby zmienić wnioski zawarte w ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (122) Komisja odrzuciła ten argument. Wbrew twierdzeniom przedsiębiorstwa Aditya Birla Komisja skonstruowała ceny CIF na podstawie cen sprzedaży niepowiązanym niezależnym klientom w Unii.

3.4.3. Porównanie

- (123) Wobec braku jakichkolwiek uwag motywy 239–244 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

3.4.4. Margines dumpingu

- (124) W następstwie dostosowania opisanego w motywie 114 powyżej margines dumpingu zostaje zmieniony z 32,8 % na 29,9 %.
- (125) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajlandii	29,9

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (126) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej potwierdzono wnioski zawarte w motywach 249–254 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (127) Wobec braku uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii potwierdzono wnioski zawarte w motywach 255–258 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (128) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Nan Ya nie zgodziło się z decyzją Komisji dotyczącą oceny przywozu z Tajwanu łącznie z przywozem z innych państw, których dotyczy postępowanie, argumentując, że warunki konkurencji między przywozem z Tajwanu a przywozem z innych krajów objętych postępowaniem, a także między przywozem z Tajwanu a krajowym produktem podobnym są diametralnie różne. Według eksportera wielkość przywozu z Tajwanu i udział w rynku przywozu z Tajwanu do Unii były znikome w porównaniu z przywozem z pozostałych państw, których dotyczy postępowanie, i kształtowały się w zupełnie inny sposób niż przywóz z pozostałych krajów objętych postępowaniem. Przedsiębiorstwo Nan Ya argumentowało, że przywóz z Tajwanu do Unii stracił udział w rynku od 2022 r. do OD, a zatem przemysł Unii stracił swój udział w rynku na rzecz przywozu z pozostałych państw, których dotyczy postępowanie, a nie na rzecz tajwańskich producentów eksportujących. Ponadto przedsiębiorstwo Nan Ya utrzymywało, że przywóz z Tajwanu trafiał na rynek unijny w znacznie mniejszej ilości i po wyższych cenach niż przywóz z innych państw, których dotyczy postępowanie, a nawet w OD ceny przywozu do Unii z Tajwanu pozostawały o 7 % wyższe niż w 2020 r.
- (129) Po pierwsze, jak wskazano w motywie 260 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wielkość przywozu z Tajwanu nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Po drugie, zgodnie z kształtowaniem się udziału w rynku pozostałych państw, których dotyczy postępowanie, przywóz z Tajwanu wzrósł w okresie badanym o 4 795 ton i osiągnął udział w rynku wynoszący 3,3 % (wzrost z 1,7 % w 2020 r.). Co więcej, w odniesieniu do tajwańskich producentów eksportujących stwierdzono istnienie dumpingu. Ponadto, jak wyjaśniono w sekcji 4.3.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, warunki konkurencji między przywozem po cenach dumpingowych z Chin, Tajwanu i Tajlandii a przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, i produktem podobnym z Unii były podobne, a przedsiębiorstwo Nan Ya nie przedstawiło dowodów wskazujących, że było inaczej. W związku z tym wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, aby przywóz z Tajwanu mógł zostać poddany ocenie łącznie z przywozem z Chin i Tajlandii do celów ustalenia szkody. W związku z tym wniosek Nan Ya musiał zostać odrzucony.
- (130) Wobec braku dalszych uwag dotyczących łącznej oceny skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, Komisja potwierdziła również swoje wnioski w tych kwestiach przedstawione w motywach 259–265 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (131) ERC argumentował, że dane statystyczne dotyczące przywozu wykorzystane przez Komisję są niekompletne i niewiarygodne, ponieważ opierają się wyłącznie na kodzie CN 3907 30 00 i nie obejmują innych odpowiednich kodów CN (2910 90 00, 3824 99 92 i 3824 99 93) bez odpowiedniej weryfikacji i uzasadnienia wyłączenia niektórych kodów CN z analizy. ERC zakwestionowało ponadto oparcie się przez Komisję na danych nabytych od S&P Global Intelligence, które nie są publicznie dostępne i nie mogą stanowić dowodu potwierdzającego.
- (132) Po pierwsze, w motywie 267 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja jasno i jednoznacznie wyjaśniła metodę identyfikacji przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz powody wyłączenia niektórych „koszykowych” kodów towarowych obejmujących wiele innych produktów, innych niż żywice epoksydowe. W tym względzie ERC nie uzasadnił w swoich uwagach, dlaczego takie podejście powinno zostać uznane za nieważne oraz w jaki sposób alternatywne podejście (i) zapewniłoby dokładniejsze wyniki w odniesieniu do przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, lub (ii) unieważniłoby analizę Komisji. Po drugie, dane dotyczące przywozu, na których oparła się Komisja, pochodzą wyłącznie z Eurostatu, publicznie dostępnej bazy danych zawierającej weryfikowalne dane, i nie są uzupełniane żadnymi prywatnymi informacjami rynkowymi. Komisja jedynie stwierdziła, że dane Eurostatu są zgodne z informacjami S&P Global, nie opierając swojej analizy ani wniosków na tych informacjach. Ponadto, wbrew twierdzeniom ERC, S&P Global Intelligence jest usługą opartą na subskrypcji, szeroko stosowaną w branży żywic epoksydowych. Można zasadnie założyć, że ERC lub jej członkowie mają wszelki interes w uzyskaniu dostępu do danych pochodzących z wiodącego i najbardziej kompleksowego źródła danych w branży żywic epoksydowych. Niezależnie od tego nie ulega wątpliwości, że Komisja pozyskała dane dotyczące przywozu, które wykorzystała w swoich ustaleniach, z Eurostatu, czyli publicznie dostępnej bazy danych. W związku z tym argument ERC został odrzucony.

- (133) W nawiązaniu do ujawnienia ostatecznych ustaleń ERC twierdził, że Komisja wybiórczo wykorzystwała dane S&P Global Intelligence. Według ERC Komisja wykorzystwała te dane w sposób niespójny, opierając się na nich w odniesieniu do niezwyfikowanych danych dotyczących szkody makroekonomicznej, a nie w celu zbadania przywozu.
- (134) Wbrew temu, co twierdzi ERC, Komisja nie wykorzystwała spornych danych w sposób wybiórczy. Chociaż Komisja skorzystała z danych S&P Global Intelligence jako głównego źródła danych w celu uzyskania pełnego obrazu wskaźników makroekonomicznych przemysłu Unii, nie było konieczności wykorzystywania tych danych jako głównego źródła do identyfikacji przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, ponieważ pełne dane były dostępne w Eurostacie. W każdym razie dane S&P są zgodne z danymi Eurostatu w odniesieniu do statystyk przywozowych. Wybrane podejście w żadnym wypadku nie oznacza, że metodyka Komisji jest wybiórcza i wadliwa. W związku z tym argument ERC został odrzucony.

4.3.3. *Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe*

- (135) Przedsiębiorstwo QR Polymers jest wyłącznym dystrybutorem przedsiębiorstwa Nan Ya w Grecji i po ujawnieniu tymczasowych ustaleń stwierdziło, że podcięcie cenowe, które Komisja rzekomo stwierdziła, nie występuje w Grecji. Komisja przypomniała, odnosząc się do sekcji 4.3.3 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że podcięcie cenowe obliczono na podstawie danych dotyczących sprzedaży eksportowej do Unii pochodzących ze zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów eksportujących objętych próbą, w tym Nan Ya, oraz sprzedaży w Unii przez producentów unijnych objętych próbą na rynek unijny traktowany jako całość (w przeciwieństwie do wybranego kraju lub wybranych krajów), co sprawia, że twierdzenie QR Polymers jest bezzasadne.
- (136) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wielkości, udziału w rynku oraz ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 266–276 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych w odniesieniu do tych kwestii.

4.4. **Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii**

4.4.1. *Uwagi ogólne*

- (137) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ERC twierdził, że ocena szkody opiera się na danych makro- i mikroekonomicznych pochodzących nie tylko z odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych, ale również z danych oszacowanych przez S&P Global Intelligence. Zdaniem ERC takie podejście budzi poważne wątpliwości co do dokładności, wiarygodności i reprezentatywności tych wskaźników.
- (138) Wskaźniki mikroekonomiczne opierają się wyłącznie na zweryfikowanych odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą. Dane makroekonomiczne oparto na informacjach przedłożonych przez skarżących i zweryfikowanych przez Komisję, obejmujących ponad 70 % produkcji unijnej, uzupełnionych najlepszymi dostępnymi danymi S&P Global w celu uzyskania danych dotyczących całego przemysłu Unii. Dane te są zatem wystarczająco reprezentatywne, aby odzwierciedlić tendencje mikro- i makroekonomiczne przemysłu Unii w okresie badanym. ERC nie uzasadnił, dlaczego tak nie jest, w związku z czym argument ERC zostaje odrzucony.
- (139) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ERC powtórzył swoje twierdzenie, że wykorzystanie 2020 r. jako roku odniesienia do oceny tendencji w zakresie szkody prowadzi do wyolbrzymienia późniejszego pogorszenia sytuacji przemysłu Unii. ERC argumentował, że za wartość odniesienia do oceny tendencji należy przyjąć raczej rok 2019 lub 2021, co pozwoliłoby na przeprowadzenie bardziej wyważonej analizy.
- (140) Po pierwsze, jak określono w motywie 43 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie ze swoją standardową praktyką Komisja wybrała okres trzech pełnych lat oraz okres objęty dochodzeniem w celu zbadania tendencji i wskaźników makroekonomicznych i mikroekonomicznych. Po drugie, przeprowadzona ocena szkody obejmuje dynamiczną ocenę czynników ekonomicznych w okresie badanym, a nie tylko warunki na początku i na końcu okresu badanego. Po trzecie, bez względu na pierwszy rok okresu badanego, analiza Komisji jednoznacznie wykazała istotną szkodę dla przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym zmiana okresu badanego nie uniemożliwiłaby ani w inny sposób nie zmieniła ustaleń dotyczących szkody określonych w niniejszym rozporządzeniu.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

- (141) Wobec braku uwag na temat wskaźników makroekonomicznych potwierdzono wnioski zawarte w motywach 282–296 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (142) W odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Nan Ya stwierdziło, że Komisja nie może pominąć faktu, iż przemysł Unii poniósł straty nawet w 2020 r., kiedy wielkość przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, była bardzo niska. Przedsiębiorstwo Nan Ya argumentowało ponadto, że tendencje w zakresie rentowności przemysłu Unii, w szczególności od 2022 r., były związane ze wzrostem kosztów produkcji ponoszonych przez producentów unijnych oraz z ich zdolnością (lub brakiem zdolności) do przeniesienia tych kosztów na konsumentów ze względu na sam charakter rynku.
- (143) Po pierwsze, jak wskazano w motywie 306 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, strata poniesiona przez producentów unijnych w 2020 r. wynikała z początkowej reakcji rynku na pandemię COVID-19, a szkodliwe skutki zwiększonego przywozu po cenach dumpingowych odczuwalne były dopiero po 2022 r. Jak wskazano w motywie 321 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, presja ze strony rosnącej wielkości przywozu po cenach dumpingowych znacznie poniżej kosztów produkcji producentów unijnych w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem stała się zbyt duża dla przemysłu Unii. To właśnie z powodu tej nieuczciwej konkurencji ze strony przywozu po cenach dumpingowych przemysł Unii nie był w stanie podnieść cen sprzedaży, aby przenieść rosnące koszty surowców na klientów. Aby złagodzić straty w wielkości produkcji i udziale w rynku, producenci unijni zostali następnie zmuszeni do obniżenia cen kosztem swojej rentowności. W związku z tym argument przedsiębiorstwa Nan Ya zostaje odrzucony.
- (144) Wobec braku dalszych uwag na temat wskaźników mikroekonomicznych potwierdzono wnioski zawarte w motywach 297–310 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (145) W związku z powyższym Komisja potwierdza ustalenia zawarte w motywach 311–317 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (146) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ERC stwierdził, że Komisja nie ustaliła spójnego harmonogramu łączącego przywóz po cenach dumpingowych z domniemaną szkodą. Według ERC najsilniejszy wzrost przywozu miał miejsce w latach 2020–2022, kiedy to rentowność w Unii osiągnęła najwyższy poziom, natomiast spadek w okresie od 2022 r. do OD zbiegł się w czasie z wyjątkową inflacją kosztów energii i surowców.
- (147) Jak zauważono w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (w szczególności w motywach 321, 326 i 348), skumulowany przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, stale i w znacznym tempie wzrastał (zob. tabela 3 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych) w każdym roku okresu badanego (a zatem nie tylko w latach 2020–2022), podczas gdy udział w rynku producentów unijnych spadał, a łączny przywóz z innych krajów pozostawał na stałym poziomie. Chociaż w latach 2021–2022, pomimo nieuczciwej konkurencji, producentom unijnym udało się osiągnąć solidne zyski dzięki gwałtownemu wzrostowi popytu na produkty zawierające żywice epoksydowe, szkodliwe skutki przywozu po cenach dumpingowych stały się widoczne w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, nadal zwiększał swój udział w kurczącym się rynku unijnym. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (148) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag w odniesieniu do skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 319–328 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.2. Przywóz z państw trzecich

- (149) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, a także w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń, ERC stwierdził, że wbrew art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego skutki przywozu z Korei dla przemysłu Unii nie zostały wyodrębnione i właściwie ocenione. Według ERC Komisja nie przedstawiła przekonującego wyjaśnienia, dlaczego przywóz ten nie powinien być uznany za istotny czynnik przyczyniający się do szkody.

- (150) Po pierwsze, skutki przywozu z innych państw trzecich, a w szczególności z Korei, zostały należycie i oddzielnie ocenione w motywie 332 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponadto, wbrew twierdzeniu ERC, Komisja stwierdziła, że przywóz z Korei przyczynił się do istotnej szkody przemysłu Unii. Wpływ tego przywozu nie był jednak na tyle znaczący, aby osłabić związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, z powodów wskazanych już w motywach 334 i 356 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (151) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ERC twierdził również, że Korea powinna być zostać uwzględniona w analizie kumulacyjnej Komisji oraz że selektywna kumulacja, wyłączająca przywóz z Korei, zniekształca obraz sytuacji makroekonomicznej. Komisja zauważyła, odnosząc się do art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz sekcji 4.3.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że skutki przywozu z Korei nie mogły zostać ocenione łącznie, ponieważ nie stwierdzono marginesu dumpingu dla Korei. W związku z tym wniosek ERC został odrzucony. Niezależnie od powyższego, potencjalny szkodliwy wpływ przywozu z Korei został przeanalizowany w sekcji 5.2.1, a w szczególności w motywie 332 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (152) Podobnie przedsiębiorstwo Nan Ya argumentowało w odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń, że wniosek Komisji, iż przywóz do Unii z Korei nie osłabił związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Tajwanu a szkodą, jest nieadekwatny, i zwróciło się do Komisji o ponowne rozpatrzenie tego ustalenia. Przedsiębiorstwo Nan Ya twierdziło, że w okresie badanym znaczna część całego przywozu pochodziła z Korei, podczas gdy przywóz do Unii z Tajwanu miał przez cały okres badany bardzo ograniczone znaczenie (a przez większość tego okresu zmniejszał się), a Tajwan utrzymywał nieznaczny udział w rynku w porównaniu z przemysłem Unii i Koreą.
- (153) Jak określono w sekcji 4.3.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, do celów niniejszego postępowania przywóz z Tajwanu ocenia się łącznie z przywozem z Chin i Tajlandii. Państwa, których dotyczy postępowanie, zwiększyły swój udział w całkowitym przywozie do Unii z mniej niż 11 % do ponad 35 %, podczas gdy udział przywozu z Korei w łącznym przywozie zmniejszył się w okresie badanym o 2 punkty procentowe. Nawet jeśli w przypadku osobnego rozpatrzenia kształtowania się przywozu z Tajwanu, w okresie badanym wzrósł on o 73 %. W związku z tym, jak wskazano w motywie 332 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, i ich zmiany w całym okresie badanym, nie można stwierdzić, że przywóz z Korei był w stanie osłabić związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą wyrządzoną przemysłowi Unii. W związku z tym argument Nan Ya musi zostać odrzucony.
- (154) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag motywy 329–334 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

5.3. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (155) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ERC stwierdził, że niemożność utrzymania wielkości wywozu i cen przez przemysł Unii była kluczowym czynnikiem, który przyczynił się do ogólnego pogorszenia jego sytuacji finansowej. Według ERC tego spadku wyników wywozu nie można pominąć ani bagatelizować w ocenie związku przyczynowego.
- (156) Komisja należycie oceniła wyniki eksportu. Jak wskazano w sekcji 5.2.2 i motywie 357 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja nie pominęła ani nie zbagatelizowała w swojej ocenie wyników eksportowych. W rzeczywistości Komisja stwierdziła, że wyniki eksportowe przyczyniły się do niekorzystnej sytuacji producentów unijnych, ale nie w stopniu wystarczającym, aby osłabić związek przyczynowy między przywozem z państw, których dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. W związku z tym argument ERC zostaje odrzucony.
- (157) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag motywy 335–340 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

5.4. Wpływ pozostałych czynników

- (158) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ERC ponownie stwierdził, że pogorszenie wyników rozpoczęło się w 2022 r., zbiegając się w czasie ze wzrostem cen energii i kosztów surowców, a nie ze wzrostem przywozu. ERC zauważył również, że decyzja producentów unijnych o zmniejszeniu wielkości produkcji i wykorzystania mocy produkcyjnych była niezgodna z normalnymi reakcjami konkurencyjnymi oczekiwanymi na rynku towarowym. Według ERC Komisja powinna była sprawdzić, czy to gwałtowne zmniejszenie produkcji nie było wynikiem celowych decyzji strategicznych podjętych w oczekiwaniu na to postępowanie antydumpingowe.
- (159) W uwagach przedstawionych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ERC twierdził, że Komisja nie wykazała w sposób jednoznaczny, że to przywóz po cenach dumpingowych był główną przyczyną szkody poniesionej przez przemysł Unii, a nie gwałtowny wzrost kosztów energii i niektórych surowców.
- (160) W rzeczywistości Komisja przeanalizowała wpływ wzrostu kosztów produkcji i gwałtownego wzrostu kosztów energii w motywach 341, 342 i 358 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i stwierdziła, że w przypadku braku presji cenowej ze strony przywozu po cenach dumpingowych przemysł Unii byłby w stanie przenieść zwiększone koszty i odpowiednio zareagować na zmieniające się warunki rynkowe.
- (161) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Nan Ya argumentowało również, że w okresie badanym koszty produkcji pozostawały wyjątkowo wysokie, co wyjaśniało, dlaczego przemysł Unii nie mógł przenieść dodatkowych kosztów na swoich klientów na kurczącym się rynku unijnym.
- (162) Komisja odnotowała, odnosząc się do analizy przyczynowości przedstawionej w sekcjach 5.2.3 i 5.2.5 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że czynniki takie jak decyzje biznesowe producentów unijnych, ceny energii i wzrost cen surowców zostały poddane należytej analizie i ocenie. Jak określono w motywach 306 i 314 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, to właśnie przywóz po niskich cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował znaczne zaniżanie cen w przemyśle Unii po 2022 r. W wyniku tego przywozu po cenach dumpingowych (a nie w wyniku innych czynników, takich jak decyzje biznesowe producentów unijnych, kryzys energetyczny czy rosnące ceny surowców) przemysł Unii nie był w stanie sprzedawać swoich produktów po cenach pokrywających koszty produkcji i poniósł straty w 2023 r. oraz w okresie objętym dochodzeniem. Gdyby nie presja cenowa ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych, przemysł Unii byłby w stanie wchłonąć rosnące koszty produkcji i odpowiednio zareagować na zmieniające się warunki rynkowe. Jeśli chodzi o zmiany kosztów i cen sprzedaży, jak wynika z tabeli 8 („Ceny sprzedaży w Unii”) rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, podczas gdy koszty produkcji w Unii spadły o 20 p.p. w okresie od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem, ceny sprzedaży w Unii w tym samym okresie spadły o 90 p.p. W związku z tym argumenty ERC i przedsiębiorstwa Nan Ya zostają odrzucone.
- (163) Ponadto przedsiębiorstwo Aditya Birla argumentowało w odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń, że Komisja nie uwzględniła w należyty sposób zakłócającego wpływu pandemii COVID-19 na ocenę szkody. Według tego eksportera oparcie obliczeń szkody na danych z lat 2020–2021 bez wystarczających korekt prowadzi do pomylenia zakłóceń gospodarczych z rzeczywistą szkodą, co skutkuje oczywistym błędem w analizie związku przyczynowego i analizie nieprzypisania. Po pierwsze, obliczenia szkody (w tym zaniżania cen i podjęcia cenowego) opierają się na okresie objętym dochodzeniem, a nie na okresie pandemii COVID-19, który poprzedzał ten okres o kilka lat. Ponadto, w ujęciu bardziej ogólnym, Komisja uwzględniła w ocenie szkody dane za okres badany, przeprowadzając dynamiczną ocenę wskaźników makro- i mikroekonomicznych przemysłu Unii w tym okresie, w tym w latach 2020–2021. Jak wynika z motywów 257–258, 288, 306, 321, 345 i 364 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i wbrew twierdzeniu Aditya Birla, Komisja należyście uwzględniła w swojej ocenie szkody wpływ pandemii COVID-19 na sytuację przemysłu Unii. Ponadto przedsiębiorstwo Aditya Birla nie uzasadniło, w jaki sposób skutki pandemii COVID-19 miałyby osłabić związek przyczynowy lub w inny sposób unieważnić ocenę przyczynowości dokonaną przez Komisję. W związku z tym argument przedsiębiorstwa Aditya Birla zostaje odrzucony.
- (164) W świetle powyższego oraz wobec braku dalszych uwag Komisja potwierdza ustalenia zawarte w motywach 341–353 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.5. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (165) Wnioski dotyczące związku przyczynowego zawarte w motywach 354–360 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Margines szkody

- (166) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący stwierdził, że Komisja zaniżyła zysk docelowy przemysłu Unii produkującego żywice epoksydowe, przyjmując za podstawę minimalną marżę zysku wynoszącą 6 %. Skarżący zasugerował, że rozsądna marża zysku powinna wynosić co najmniej [10–20] %, co stanowi średnią marżę zysku w latach 2020–2022. Zdaniem skarżącego skorygowanie zysku docelowego powyżej progu 6 % byłoby również zgodne z dotychczasową praktyką Komisji, zgodnie z którą przemysł Unii osiągnął rentowność przekraczającą 6 % przed okresem badanym, którą to rentowność Komisja uznała za realistyczną.
- (167) Po pierwsze, odsyła się do motywu 364 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w którym zawarto wyczerpujące wyjaśnienia dotyczące ustalenia zysku docelowego zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego. Po drugie, chociaż skarżący opowiedział się za wykorzystaniem średniej marży zysku w latach 2020–2022, to sam skarżący bagatelizował ten wybór, przyznając, że „chociaż poziom zysków w 2021 r. był znacznie wyższy od oczekiwanego zysku docelowego, to marże zysku w wysokości 6 % odnotowane w 2020 i 2022 r. również nie mogą służyć jako reprezentatywna wartość odniesienia”. Ponadto, jak wskazano w ustaleniach tymczasowych Komisji, rentowność producentów unijnych objętych próbą w okresie poprzedzającym okres badany nie mogła zostać poddana miarodajnej ocenie ze względu na brak wiarygodnych danych lub dużą zmienność zysków w tym okresie. W związku z tym argument skarżącego należy odrzucić.
- (168) Ponadto w odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń skarżący twierdził, że przy ustalaniu ceny docelowej Komisja powinna zastosować domyślny koszt dostosowania dla danej branży (odwołując się do sprawozdania Komisji w sprawie oceny kosztów w przemyśle chemicznym Unii opublikowanego w 2016 r.) w przypadku braku konkretnych danych ilościowych uzyskanych z odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą.
- (169) Po pierwsze, jak przyznał skarżący w swoich uwagach, do obliczenia przyszłych kosztów dostosowania Komisja potrzebuje danych ilościowych i weryfikowalnych, których producenci unijni objęci próbą nie przedstawili w niniejszym przypadku, jak wskazano w motywach 364–365 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponadto obliczenie ceny niewyrządzającej szkody (w tym kosztów badań i rozwoju, innowacji oraz przyszłych kosztów dostosowania) jest zadaniem wymagającym wykorzystania indywidualnych danych producentów unijnych objętych próbą. W związku z tym nie byłoby możliwe zastąpienie danych dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw danymi dotyczącymi całego sektora w ramach tego zadania. Z powyższych względów argument skarżącego należy odrzucić.
- (170) Ponadto skarżący stwierdził, że chińscy producenci stosują, jak się zdaje, skoordynowaną strategię cenową, ponieważ marginesy szkody obliczone dla chińskich eksporterów objętych próbą są niemal identyczne, co budzi obawy dotyczące potencjalnych praktyk antykonkurencyjnych. Ponieważ skarżący nie przedstawił żadnych uzasadnionych dowodów na poparcie swojego twierdzenia (które w każdym razie nie wchodzi w zakres rozporządzenia podstawowego), Komisja nie mogła go zbadać i w związku z tym należy je odrzucić. Twierdzenie to skarżący powtórzył po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, jednak nadal nie przedstawił żadnych dowodów na jego poparcie.
- (171) Jak wskazano w motywach 113 i 114 powyżej, cena eksportowa dla przedsiębiorstwa tajskiego została skorygowana, a następnie Komisja zmieniła margines szkody dla Tajlandii. Ostateczny poziom usuwający szkodę w przypadku współpracujących producentów eksportujących i wszystkich pozostałych przedsiębiorstw jest zatem następujący:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)	Ostateczny margines szkody (%)
Chiny	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	116
	Grupa Sinochem: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	118,9

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)	Ostateczny margines szkody (%)
	Inne współpracujące chińskie przedsiębiorstwa	23,0	117,1
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	33,0	118,9
Tajwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajwanu	11,0	105,8
Tajlandia	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajlandii	29,9	71

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

(172) W wyniku powyższej oceny wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Chiny	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3
	Grupa Sinochem, składająca się z — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	23,0
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	33,0
Tajwan	Chang Chun Plastics Co	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajwanu	11,0
Tajlandia	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajlandii	29,9

7. INTERES UNII

7.1. Uwagi dotyczące interesu Unii po ujawnieniu tymczasowych ustaleń

- (173) ERC argumentował, że wysoki poziom ceł utrudni dostęp przywozu z Chin do Unii i powtórzył, że ograniczona dostępność żywic epoksydowych po konkurencyjnych cenach może prowadzić do wzrostu kosztów dla przemysłu niższego szczebla zależnego od tych materiałów. Twierdzenie ERC odrzuca się w odniesieniu do sekcji 7.4 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w szczególności do motywów 391–392. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ERC ponowił swoje argumenty, uznając analizę interesu Unii za niewyważoną i wezwał do przeprowadzenia szczegółowej oceny wpływu na przemysł niższego szczebla, nie przedstawiając jednak żadnych dowodów ani nowych argumentów.
- (174) Ponadto przedsiębiorstwo Aditya Birla twierdziło, że nałożenie ceł antydumpingowych będzie miało negatywny wpływ na cele Unii w zakresie czystej energii i bezpieczeństwa energetycznego, ponieważ doprowadzi do wzrostu kosztów, zmniejszenia bezpieczeństwa dostaw i osłabienia kluczowych polityk UE w zakresie klimatu i energii, co ostatecznie będzie sprzeczne z celami Unii w zakresie zwiększenia udziału energii odnawialnej i elektryfikacji. Eksporter ten stwierdził również, że wprowadzenie środków doprowadziłoby również do likwidacji zakładów produkcyjnych przedsiębiorstwa CTP, które jest unijną jednostką powiązaną z Aditya Birla.
- (175) Wbrew twierdzeniu Aditya Birla i zgodnie z motywem 388 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, to brak środków (a nie ich wprowadzenie) stanowi zagrożenie dla istnienia przemysłu Unii produkującego żywice epoksydowe oraz dla stabilności dostaw dla przemysłu wykorzystującego ten produkt. Uzależnienie od przywozu po cenach dumpingowych faktycznie osłabiłoby wysiłki Unii na rzecz rozwoju własnej niezawodnej bazy przemysłowej, która pozwoliłaby osiągnąć cele w zakresie energii odnawialnej i neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla. W odniesieniu do działalności jednostki powiązanej przedsiębiorstwa Aditya Birla w Unii przypomina się, że oprócz wystarczających mocy produkcyjnych producentów unijnych istnieją inne duże kraje eksportujące, takie jak Indie, Korea lub Szwajcaria, a ich producenci (w tym przedsiębiorstwo Aditya Birla i powiązany z przedsiębiorstwem CTP producent indyjski) stanowią alternatywne źródła dostaw i stanowią zdrową konkurencję dla przemysłu Unii. Po drugie, przywóz z Chin, Tajlandii i Tajwanu nie zostanie uniemożliwiony, a produkty będą po prostu wprowadzane do Unii po uczciwych cenach, po uiszczeniu ceł. W związku z powyższym argument Aditya Birla zostaje odrzucony.
- (176) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Nan Ya stwierdziło (również w nawiązaniu do siły wyższej zgłoszonej w zakładzie Westlake w odniesieniu do jednego z rodzajów produktu), że środki prawdopodobnie nie ochronią produkcji unijnej, ale umożliwią przedsiębiorstwom skarżącym zastąpienie ich produkcji żywic epoksydowych w Unii własnym przywozem ze Stanów Zjednoczonych, gdzie koszty produkcji są znacznie niższe. Przedsiębiorstwo Nan Ya stwierdziło ponadto, że środki zwiększają ryzyko zachowań antykonkurencyjnych ze strony największych producentów unijnych, odnosząc się do wcześniejszego udziału przedsiębiorstwa Westlake w działaniach kartelowych w Unii i Zjednoczonym Królestwie.
- (177) Twierdzenia przedsiębiorstwa Nan Ya nie zostały poparte dowodami, dlatego uznano je za czysto spekulacyjne. Eksporter nie uzasadnił, w jaki sposób tymczasowe oświadczenie o wystąpieniu siły wyższej w odniesieniu do określonego rodzaju produktu lub wcześniejsze zachowania antykonkurencyjne producentów unijnych mogłyby podważyć ogólny interes uzasadniający wprowadzenie środków ochrony handlu mających na celu przywrócenie równych warunków konkurencji w sektorze żywic epoksydowych lub miałyby być nadrzędne w stosunku do tego interesu. W związku z tym argumenty przedsiębiorstwa Nan Ya zostały odrzucone.
- (178) W odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń niepowiązany importer De Monchy, zajmujący się dystrybucją żywic przedsiębiorstwa Nan Ya, ponownie wyraził sprzeciw wobec cła antydumpingowego nałożonego na przywóz z Tajwanu. Według importera ograniczenie dostaw ze strony przedsiębiorstwa Nan Ya w wyniku wprowadzenia środków mogłoby negatywnie wpłynąć na użytkowników końcowych, spowodować wzrost cen produktów końcowych, a także doprowadzić do utraty zamówień i pracowników przez importera.
- (179) Ponadto po ujawnieniu tymczasowych ustaleń zgłosił się inny, niepowiązany importer żywic z tajwańskiego przedsiębiorstwa Nan Ya, będący jednocześnie użytkownikiem (QR Polymers), wnosząc o ponowne rozpatrzenie tymczasowych ustaleń. Przedsiębiorstwo QR Polymers stwierdziło, że w przeciwieństwie do tymczasowych ustaleń Komisji zawartych w motywie 389 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przedsiębiorstwo nie osiągało zysków na poziomie przedstawionym przez Komisję, udział kosztów żywicy epoksydowej w całkowitych kosztach przedsiębiorstwa nie jest ograniczony, a alternatywne źródła dostaw nie istnieją lub nie są w stanie dostarczyć ilości żywicy epoksydowej potrzebnych przedsiębiorstwu QR Polymers. Przedsiębiorstwo QR powtórzyło swoje

twierdzenie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, dodając, że przekazało Komisji szczegółowe dane ilościowe dotyczące wyników finansowych, zakupów, udziału przywozu w zakupach oraz sprzedaży. Według QR Polymers Komisja dysponowała wszystkimi danymi niezbędnymi do oceny sytuacji tego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo QR podkreśliło ponadto, że poniesione przez nie szkody przeniosą się na cały łańcuch dostaw, i przedstawiło Komisji pisma popierające tę tezę od klienta QR Polymers, dostawcy, producenta kontraktowego i jednego z dystrybutorów.

- (180) Po pierwsze, ponieważ ani De Monchy, ani QR Polymers nie udzieliły Komisji odpowiedzi na pytania zawarte w specjalnym kwestionariuszu zawierającym możliwe do zweryfikowania dane, które pozwoliłyby oszacować wpływ cel na te przedsiębiorstwa, zgłoszone twierdzenia mają charakter czysto spekulacyjny i nie można ocenić ich zasadności. Przedsiębiorstwo QR Polymers nie wykazało, że jego działalność stałaby się nierentowna, ani nie uzasadniło twierdzeń, że nie może zwrócić się do dostawców innych niż Nan Ya, ani też nie wykazało, w jaki sposób cło w wysokości 11 % nałożone na Nan Ya wpłynęłoby na wyniki jego działalności. Przedsiębiorstwo QR Polymers stanowi jedynie ułamek przemysłu żywicy epoksydowej w Unii, a jego sytuacja nie może zmienić analizy interesu Unii ani ogólnych wniosków wyciągniętych przez Komisję w ustaleniach tymczasowych ani w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto pisma przedstawione na poparcie argumentów QR Polymers zawierają jedynie ogólne obawy dotyczące skutków środków antidumpingowych wobec Nan Ya i zostały przekazane wyłącznie w formie poufnej. W każdym razie takie ogólne stwierdzenia nie mogą podważyć analizy interesu Unii przeprowadzonej przez Komisję w niniejszej sprawie. Należy ponadto przypomnieć, że przedsiębiorstwo QR Polymers nie przedstawiło żadnych uzasadnionych dowodów na to, dlaczego powinno zostać objęte specjalnym indywidualnym traktowaniem (zob. motywy 189 i 190 poniżej). Po drugie, jak wskazano w motywie 393 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, środki prawdopodobnie będą miały jedynie nieznaczny wpływ (o ile w ogóle) na importerów, ponieważ mogą oni nadal przywozić żywice epoksydowe po uczciwych cenach z państw, których dotyczy postępowanie (i od ich eksporterów, takich jak Nan Ya), lub z innych państw trzecich. Chociaż środki antidumpingowe mogą doprowadzić do wzrostu cen żywic epoksydowych i mogą mieć niekorzystny wpływ na importerów i użytkowników, jak wskazano w motywie 391 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, przewiduje się, że cła spowodują jedynie niewielki wzrost cen. Ponadto jakakolwiek korekta cen byłaby jedynie przejawem przywrócenia uczciwego handlu w sytuacji, w której ceny przemysłu Unii były obniżane przez presję spadkową wynikającą z przywozu po cenach dumpingowych. W związku z tym twierdzenia stron zostają oddalone.
- (181) Ponadto w odpowiedzi na ujawnienie tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo De Monchy twierdziło, że wiele starszych zakładów produkcyjnych w Unii wymaga znacznych nakładów na konserwację, co może powodować opóźnienia dostaw lub niedobory dla użytkowników końcowych. Jak wskazano w motywie 387 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, oprócz wystarczających mocy produkcyjnych producentów unijnych i państw, których dotyczy postępowanie (których przywóz może być wprowadzany do Unii po uczciwych cenach), istnieją inne duże kraje wywożące żywice epoksydowe do Unii, takie jak Indie, Korea czy Szwajcaria. Ponadto przedsiębiorstwo De Monchy nie przedstawiło żadnych uzasadnionych dowodów na to, że producenci unijni nie będą w stanie zaspokoić popytu ze strony użytkowników unijnych. W związku z tym argument De Monchy zostaje odrzucony. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo QR Polymers argumentowało, że siła wyższa zgłoszona przez Westlake w odniesieniu do produkcji bisfenolu F oraz zaprzestanie produkcji ECH przez to przedsiębiorstwo świadczą o tym, że wprowadzenie środków spowoduje pogorszenie, a nie poprawę sytuacji w sektorze produkcji żywic epoksydowych w Europie. Argument QR Polymers został odrzucony na tej podstawie, że tymczasowa siła wyższa w odniesieniu do jednego z rodzajów produktu lub wstrzymanie produkcji surowca przez jednego z producentów unijnych nie może mieć istotnego wpływu na sytuację w zakresie dostaw w Unii, w szczególności w przypadku dostaw od innych producentów unijnych (np. Olin) lub z państw, których dotyczy postępowanie (np. Tajwanu lub Tajlandii), po uczciwych cenach lub z innych państw trzecich. Zarówno QR Polymers, jak i De Monchy argumentowały ponadto – w odniesieniu do ogłoszenia Westlake o zamknięciu zakładu produkcji płynnych żywic epoksydowych w Niderlandach w 2025 r. – że sytuacja na rynku epoksydowym w Europie uległa radykalnej zmianie, co szybko doprowadziło do niedoboru żywic epoksydowych produkowanych w Europie na potrzeby rynku unijnego. Zdaniem tych importerów utrata mocy produkcyjnych Westlake w Europie musi zostać zrekompensowana przywozem z Tajwanu i Komisja powinna ponownie przeanalizować swoje ustalenia dotyczące tajwańskiego przywozu w celu zminimalizowania szkód na europejskim rynku epoksydowym. Podkreśla się, że środki mają na celu ochronę uzasadnionych interesów całego przemysłu unijnego (obejmującego sześć grup producentów, jak określono w motywie 249 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), a nie tylko interesów konkretnego przedsiębiorstwa, takiego jak Westlake. Zamknięcie jednego z zakładów nie może podważyć wniosku Komisji, że sytuacja w zakresie zaopatrzenia użytkowników i importerów w Unii nie jest zagrożona, biorąc pod uwagę pozostałe znaczne moce produkcyjne w Unii oraz istnienie źródeł dostaw w państwach trzecich, w tym w państwach, których dotyczy postępowanie, po uczciwych cenach. Ponadto zapowiedź zamknięcia jest jedynie przejawem niszczycielskich skutków, jakie przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie (w tym z Tajwanu), miał na jednego z unijnych producentów żywicy epoksydowej, i świadczy o tym, że potrzeba wprowadzenia środków jest jeszcze bardziej ważna w celu ochrony zatrudnienia i produkcji w Unii. Należy zatem oddalić dodatkowe argumenty QR Polymers i De Monchy.

- (182) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Akzo Nobel zwróciło się do Komisji o obniżenie lub zniesienie cła, które ma zostać nałożone na przedsiębiorstwo Chang Chun Plastics Co (CCP). Według tego użytkownika poziom cła zagroziłby stabilności dostaw, zmniejszyłby wydajność produkcji i osłabił konkurencyjność przemysłu powłok Unii.
- (183) Po pierwsze, margines antydumpingowy CCP nie jest wygórowany i nie uniemożliwi przedsiębiorstwu Akzo Nobel dalszego pozyskiwania żywic epoksydowych od CCP po uczciwych cenach. Ponadto przedsiębiorstwo Akzo Nobel dysponuje innymi źródłami dostaw z Unii lub spoza niej. Po drugie, należy odnieść się do motywu 380 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w którym stwierdzono, że użytkownicy w przemyśle produkcji powłok (w tym również Akzo Nobel) (i) osiągnęli duże marże zysku, (ii) udział kosztów żywic epoksydowych w ich kosztach produkcji był ograniczony oraz (iii) ich przychody z produktów zawierających żywice epoksydowe są ograniczone, co dodatkowo zmniejsza ogólny wpływ środków na przemysł lakierniczy. W związku z tym twierdzenie przedsiębiorstwa Akzo Nobel zostało odrzucone jako nieuzasadnione.
- (184) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ERC twierdził, że Komisja dokonała wybiórczej interpretacji wskaźników wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu Unii. Według ERC Komisja przedstawia dwa wzajemnie sprzeczne twierdzenia, które nie mogą być jednocześnie prawdziwe – z jednej strony zdolność produkcyjna producentów unijnych, której niskie wykorzystanie świadczy o istotnej szkodzie, a z drugiej strony ta sama zdolność jest przedstawiana jako gwarancja niezawodności dostaw po wprowadzeniu cel.
- (185) W ustaleniach Komisji nie ma sprzeczności ani niezgodności. W rzeczywistości wykorzystanie mocy produkcyjnych jest jednym ze wskaźników badanych w ramach analizy szkody. Niski wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych wynikający z negatywnego wpływu przywozu po cenach dumpingowych nie jest sprzeczny z ustaleniem, że w Unii dostępne są wystarczające moce produkcyjne, a po nałożeniu środków może nastąpić potencjalny wzrost podaży dla przemysłu niższego szczebla. W związku z tym argument ERC został odrzucony.

7.2. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (186) W związku z powyższym oraz wobec braku dalszych uwag Komisja potwierdziła swój wniosek zawarty w motywie 394 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu żywic epoksydowych pochodzących z Chin, Tajwanu i Tajlandii nie leży w interesie Unii.

8. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA I OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (187) Biorąc pod uwagę fakt, że nie stwierdzono dumpingu w odniesieniu do przywozu z Korei, postępowanie dotyczące przywozu pochodzącego z Korei zostaje zakończone.

8.1. Środki ostateczne

- (188) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.
- (189) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo QR Polymers zwróciło się do Komisji z wnioskiem o wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie z obowiązku stosowania środków antydumpingowych w odniesieniu do żywic epoksydowych przywożonych przez QR Polymers z od przedsiębiorstwa Nan Ya. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo QR powtórzyło swój wniosek, nie przedstawiając jednak żadnych nowych dowodów.

- (190) W swoim wniosku przedsiębiorstwo QR Polymers nie uzasadniło, na jakiej podstawie i w odniesieniu do jakiego zastosowania końcowego miałyby zostać udzielone wyłączenie z zastosowania środków antydumpingowych w odniesieniu do rodzajów żywic epoksydowych przywożonych z Nan Ya. W związku z tym wniosek przedsiębiorstwa QR Polymers należy odrzucić.
- (191) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Chiny	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	116	17,3
	Grupa Sinochem: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	118,9	33,0
	Inne współpracujące chińskie przedsiębiorstwa	23,0	117,1	23,0
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	33,0	118,9	33,0
Tajwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5	11,0
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajwanu	11,0	105,8	11,0
Tajlandia	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71	29,9
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajlandii	29,9	71	29,9

- (192) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Stawek tych nie można stosować w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, i przywóz ten powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu” pochodzącego z odpowiedniego państwa, którego dotyczy postępowanie.

- (193) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽²⁷⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (194) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do „całego pozostałego przywozu” pochodzącego z odpowiedniego państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (195) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki celnej zgodnie z prawem celnym.
- (196) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione są odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (197) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące całego pozostałego przywozu z odpowiedniego państwa, którego dotyczy postępowanie, należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (198) Producenci eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej, którzy nie dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, powinni mieć możliwość złożenia wniosku do Komisji o objęcie ich stawką cła antydumpingowego ustaloną dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku, o ile spełnione są trzy warunki. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem; (ii) nie jest powiązany z producentem eksportującym, który dokonywał takiego wywozu; oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości tego produktu.

8.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (199) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych cel antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

8.3. Moc wsteczna

- (200) Jak wspomniano w sekcji 1.2., Komisja objęła przywóz produktu objętego dochodzeniem obowiązkiem rejestracji.

⁽²⁷⁾ Email: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgia.

- (201) Na ostatecznym etapie dochodzenia przeprowadzono ocenę danych zgromadzonych w kontekście rejestracji. Komisja zbadała, czy kryteria zawarte w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w odniesieniu do poboru cel ostatecznych z mocą wsteczną.
- (202) Na podstawie danych z systemu Surveillance Komisja przeanalizowała, czy nie nastąpił dalszy znaczny wzrost przywozu poza poziomem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem, jak określono w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Na potrzeby tej analizy Komisja porównała:
- a) średni miesięczny przywóz od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania do pełnego miesiąca, w którym miała miejsce rejestracja, (lipiec 2024 r. – październik 2024 r.) ze średnim miesięcznym przywozem w tych samych miesiącach w okresie objętym dochodzeniem;
 - b) średni miesięczny przywóz od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania do pełnego miesiąca, w którym przyjęto cła tymczasowe, (lipiec 2024 r. – luty 2025 r.) ze średnim miesięcznym przywozem w tych samych miesiącach w okresie objętym dochodzeniem;
 - c) średni miesięczny przywóz od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania do pełnego miesiąca, w którym miała miejsce rejestracja, (lipiec 2024 r. – październik 2024 r.) ze średnim miesięcznym przywozem w całym okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - d) średni miesięczny przywóz od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania do pełnego miesiąca, w którym przyjęto cła tymczasowe, (lipiec 2024 r. – luty 2025 r.) ze średnim miesięcznym przywozem w całym okresie objętym dochodzeniem.
- (203) W żadnym z czterech porównań przedstawionych powyżej nie wykazano dalszego znacznego wzrostu przywozu poza poziomem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem.
- (204) W związku z tym Komisja stwierdziła, że warunki poboru z mocą wsteczną nie zostały spełnione.

9. PRZEPIS KOŃCOWY

- (205) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 ⁽²⁸⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (206) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz produktów, których ponad 35 % masy stanowią żywice epoksydowe, będące polimerami lub prepolimerami zawierającymi reaktywne pierścienie epoksydowe, na bazie epichlorohydryny oraz alifatycznego lub aromatycznego składnika alkoholowego (takiego jak bisfenol A), w postaci stałej, półstałej lub płynnej, niezależnie od klasy, czystości, masy cząsteczkowej lub struktury molekularnej, niezależnie od tego, czy zawierają modyfikatory, utwardzacze lub dodatki, o ile utwardzacze nie reagowały chemicznie w celu utwardzenia żywicy epoksydowej lub przekształcenia jej w inny produkt niezawierający już pierścieni epoksydowych, obecnie klasyfikowanych do kodów CN ex 2910 90 00, ex 3824 99 92, ex 3824 99 93 oraz ex 3907 30 00 (kody TARIC 2910 90 00 05, 3824 99 92 96, 3824 99 93 10, 3907 30 00 05, 3907 30 00 20 oraz 3907 30 00 80) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Tajlandii

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

Z definicji produktu zawartej w art. 1 ust. 1 wyklucza się następujące produkty:

- niektóre farby i produkty powlekające, które są mieszkankami, mieszaninami lub innymi preparatami składającymi się z żywicy epoksydowej, utwardzacza i pigmentu, w dowolnej postaci, pakowane w jeden lub więcej pojemników, o ile 1) pigment stanowi co najmniej 10 % całkowitej masy produktu, 2) żywica epoksydowa stanowi maksymalnie 80 % całkowitej masy produktu oraz 3) utwardzacz stanowi 5–40 % całkowitej masy produktu;
- wstępnie impregnowane tkaniny lub włókna, często określane jako „prepregi”, które są materiałami kompozytowymi składającymi się z tkanin lub włókien (zazwyczaj węglowych lub szklanych) impregnowanych żywicą epoksydową;
- mieszanek żywicy epoksydowych z innymi materiałami, obecnie objęte kodami CN innymi niż 2910 90 00, 3824 99 92, 3824 99 93 i 3907 30 00.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed oceniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Chiny	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	89LO
	Grupa Sinochem: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0	89LP
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	23,0	
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	33,0	8999
Tajwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	89LQ
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	89LR
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajwanu	11,0	8999
Tajlandia	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	89LS
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajlandii	29,9	8999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość wyrażona w stosowanych przez nas jednostkach) (produktu objętego postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do czasu przedstawienia takiej faktury stosuje się cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z odpowiedniego państwa, którego dotyczy postępowanie.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/393 nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz żywic epoksydowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Tajlandii zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem;
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia, który mógł współpracować w pierwotnym dochodzeniu; oraz
- c) faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem albo przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 4

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, pochodzącego z Korei, niniejszym zostaje zakończone.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Allnex Resins (China) Co., Ltd.	89LT
Chang Chun Chemical (JiangSu) Co., Ltd.	89LU
Chang Chun Chemical (Panjin) Co. Ltd.	89LV
Dalian Qihua New Material Co., Ltd.	89LW
Dongying Hebang Chemical Co., Ltd.	89LX
Fujian Huanyang New Material Co., Ltd.	89LY
Sinopec Hunan Petrochemical Co., Ltd.	89LZ
Techstorm Advanced Material Corporation Limited	89M0
Zhuhai Epoxy Base Electronic Material Co., Ltd.	89M1